Romans

ရားကို ဟောစေခြင်းငှါ၊ ရွေးချယ်ခွဲထား၍ တမန် တော်အရာ၌ ခန့်ထားသော ယေရှခရစ်၏ ကျွန်
ေတာ်အရာ၌ ခန့်ထားသော မေရှာမြို့ သန့် အင်းသူအရာ၌ ခန့်ထားသော ရောမ မြို့သူမြို့သား အပေါင်းတို့ကို ကြားလိုက်ပါ၏။

7 သခင်ယေရှခရစ်နှင့်ငါတို့အဘတည်းဟူသော ဘုရားသခင့် အထံတော်ကကျေးဇူးတော်နှင့် ငြိမ် သက် ခြင်းသည် သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။ သခင် ယေရှခရစ်၏ နာမတော်ကို အမှီပြု၍ လူမျိုးအ ပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် နားထောင်စေခြင်းငှါ။ ထိုသခင်ထံ၌ ကျေးဇူးတော်နှင့် တမန်တော်အရာ ကို ငါတို့သည် ခံရကြပြီ။ ထိုသခင်ခေါ် ထားတော် မူသောသင်တို့သည်လည်း ထိုလူမျိုးတို့၌ အပါ 8 အဝင်ဖြစ်ကြ၏။ သင်တို့၏ယုံကြည်ခြင်းအရာ သည် မြေတပြင်လုံး၌ အနှံ့အပြား ကျော်စော သည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ အကြောင်းကြောင့် ယေရှခ ရစ်အားဖြင့်၊ ငါ၏ဘုရား သခင်ကျေးဇူးတော်ကို 9 ရှေးဦးစွာ ငါချီးမွမ်း၏။ ငါသည်သင်တို့ကို မခြား မလပ်အောက်မေ့၍ အစဉ်မပြတ်ဆုတောင်းပဌ

နာပြုသည်ဟု သားတော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောလျက်၊ အမှုတော်ကို စိတ် ဝိညာဉ်နှင့်တကွ ငါဆောင်ရွက်၍ ငါကိုးကွယ်သော ဘုရားသခင် ¹⁰ သည် ငါ၏အသက်သေခံဖြစ်တော်မူ၏။ မကြာ မမြင့်မှီဘုရားသခင်အလိုတော်အားဖြင့် အဆင် သင့်၍၊ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသော အခွင့် တစုံ တခုရှိပါမည်အကြောင်း ဆုတောင်းပဌာနပြု၏။ ¹¹ သင်တို့သည် မြဲမြံခိုင်ခံ့မည့်အကြောင်း၊ ငါသည် သင်တို့၌ ဝိညာဉ်ဆုကျေးဇူးတစုံတခုကို အပ်ပေး ခြင်းငှါ၊ သင်တို့ကိုအလွန်တွေမြင်ချင်ပါ၏။

ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါနှင့်သင်တို့သည် ယုံကြည် သော အားဖြင့် အချင်းချင်း အားရသက်သာ ခြင်းသို့ ရောက်ကြ မည်အကြောင်းကို ဆိုလိုသ တည်း။ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါသည်အခြားသော တပါး အမျိုးသားတို့တွင် အကျိုးကိုရသကဲ့သို့ သင်တို့ တွင်လည်း အကျိုးတစုံတခုကိုရခြင်းငှါ၊ သင်တို့ ရှိရာသို့သွားမည်ဟု အဖန်ဖန်အကြံရှိကြောင်း ကို သင်တို့မသိဘဲနေစေခြင်းငှါ ငါအလိုမရှိ၊ ထိုသို့အကြံရှိသော်လည်း၊ ယခုတိုင်အောင် မြစ် တားသော အကြောင်းရှိ၏။ ဟေလသလူဖြစ်စေ၊ လူရိုင်းဖြစ်စေ၊ ပညာရှိဖြစ်စေ၊ ပညာမဲ့ဖြစ်စေ၊ လူအမျိုးမျိုးတို့၏ကြွေးသည် ငါ၌တင်လျက်ရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတတ်နိုင်သမျှအတိုင်း ရောမမြို့ သားဖြစ်သော သင်တို့အား ဧဝံဂေလိတရားကို ဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်ရှိ၏။ ငါသည်ခရစ် တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကြောင့်၊ ရှက်ကြောက် ခြင်းမရှိ။ အကြောင်းမှုကား၊ ထိုတရားသည် ရှေဦး

စွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ ဟေလသလူ၊ ယုံကြည် သမျှသောသူအပေါင်းတို့ကို ကယ်တင် စေသော ဘုရားသခင်၏တန်ခိုးတော်ဖြစ်၏။

ဘုရားသခင္၏တနခုးတောဖြစ္၏။

7 အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ဖြောင့်မတ်
သောသူသည် ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အသက်ရှင်
လိမ့်မည် ဟု ကျမ်းစာလာသည်နှင့်အညီ၊ ယုံကြည်
ခြင်း၌ တည်သောဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း

7 တရားသည်၊ ယုံကြည်ခြင်းအဘို့အလိုငှါ ဧဝံဂေ

7 လိတရားအားဖြင့် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ သမ္မာတ
ရားကိုအဓမ္မဖြင့် ဆီးတားနှိပ်စက်သော သူတို့

ရားကုအဓမ္မဖြင့် ဆးတားနှပစကသော သူတု့ ပြုတတ်သော ဘုရားမဲ့နေခြင်းအမှု၊ တရားကို လွန်ကျူးခြင်း အမှုအမျိုးမျိုးတို့ တဘက်၌ဘုရား သခင်၏ အမျက်တော်သည်ကောင်းကင်မှ ထင်

¹⁹ရှားလျက်ရှိ၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သိအပ်သော ဘုရားသခင်၏ အကြောင်းအရာ တို့သည် သူတို့တွင် ထင်ရှားလျက်ရှိ၏။ ဘုရား ²⁷

20 သခင်သည် သူတို့အား ပြတော်မူပြီ။ အဘယ် သို့နည်းဟူမူကား၊ ဖန်ဆင်းတော်မူသော အရာ များကို ထောက်ရှုသဖြင့်၊ ထာဝရတန်ခိုးတော် နှင့် ထာဝရအဖြစ်တော်တည်းဟူသော မျက်မြင် မရသော ဘုရားသခင်၏ အရာတို့သည် ကမ္ဘာ

တည် သည်ကာလမှ စ၍ ထင်ရှားလျက်ရှိကြ၏။ ထိုကြောင့်သူတို့သည် ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။ ²¹ အကြောင်းမူကား၊ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်

ကို သိလျက်ပင်၊ ဘုရားသခင်ကိုချီးမွမ်းသင့်သည် အတိုင်း မချီးမွမ်းကျေးဇူးတော်ကိုလည်း မသိမ မှတ်၊ အချည်းနှီး တွေးဆခြင်း၊ သတိမရှိသော

²²စိတ်နှလုံးကို မိုက်မဲခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ ပညာ ရှိယောင်ဆောင်လျက်နှင့် လူမိုက်အရာ၌ တည်

²³ကြသည် ဖြစ်၍၊ မဖေါက်ပြန်မပျက်စီးနိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ်တော်ကိုပယ်လျက်၊ ဖေါက် ³⁰ ပြန်ပျက်စီးတတ်သော လူ၏ ရုပ်တု၊ သားငှက်

အစရှိသော တွားတတ်သော တိရစ္ဆာန်၏ရုပ်တု ကို ဘုရားသခင်အရာ၌ ချီးမြှောက် ကြ၏။

ထိုကြောင့်သူတို့သည် မိမိတို့ကိုယ်ကာယ၏ အသရေကို အချင်းချင်းရှုတ်ချမည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် သူတို့ကိုသူတို့၏ ကိလေ သာစိတ်ညစ်ညူးခြင်း လက်သို့ အပ်လိုက်တော် မှု၏။ သူတို့သည် မှန်သောဘုရားသခင့်အရာ၌ အမှားကိုထားလျက်၊ ဖန်ဆင်းတတ်သော သခင် ကိုပယ်၍ ဖန်ဆင်းအပ်သောအရာကို ဝတ်ပြုကိုး ကွယ်သောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသခင်သည် ထာဝ ရမင်္ဂလာ ရှိတော်မှု၏။ အာမင်။ ထိုသို့ပြုကြ သောကြောင့် ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို ရှက် ကြောက်ဘွယ်သော ကိလေသာလက်သို့ အပ် လိုက်တော်မူ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ မိန်း မတို့သည် ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍၊ ပကတိနှင့် ဆန့်ကျင်ဘက် ထုံးစံကို လိုက်ကြ၏။ ထိုအတူ၊ ယောက်ျားတို့သည်လည်း မိန်းမနှင့် ဆက်ဆံခြင်း ပကတိထုံးစံကိုစွန့်၍ အချင်းချင်းကိလေ သာစိတ် ပူလောင်သဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်ဘွယ်သောအမှုကို ယောက်ျားချင်းပြုလျက်၊ မိမိတို့ မှားယွင်းခြင်း နှင့် အလျောက် မိမိတို့အပြစ်ဒဏ်ကို ခံရကြ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်ကို မသိမမှတ်လို သည်ဖြစ်၍၊ မလျောက်ပတ်သော အမှုကို ပြုစေ မည် အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် သူတို့ကို မောဟလက်သို့ အပ်လိုက်တော်မူသည်နှင့်အ ညီ၊ သူတို့သည်အလုံးစုံသော အဓမ္မကျင့်ခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်ကိုပြုခြင်း၊ ဆိုးညစ်ခြင်း၊ လောဘ လွန်ကျူးခြင်း၊ မနာလိုခြင်း၊ ငြူစူခြင်း၊ လူအသက်ကို သတ်ခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ လှည့်ဖြား ခြင်း၊ သူတပါးကို မြင်ပျင်းခြင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံသော သူ၊ ချောစားသောသူ၊ ဆဲရေးသောသူ၊ ဘုရား

သခင်ကိုမှန်းသောသူ၊ ကြမ်းတမ်းသောသူ၊ မာန

ထောင်လွှားသောသူ၊ ဝါကြွား သောသူ၊ မတတ် ကောင်းသော အတတ်ကိုစီရင်သောသူ၊ မိဘစ ကားကို နားမထောင်သောသူ၊ သတိမရှိသောသူ၊ ³¹သစ္စာပျက်သောသူ၊ မိဘသားမယားစသည်တို့ ကို မချစ်သောသူ၊ ရန်ငြိုးထားသောသူ၊ သနား ^{32} ခြင်း ကရုဏာစိတ်မရှိသော သူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ ကျင့်သောသူတို့သည် သေပြစ်ကိုခံထိုက်သည် ဟု ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူကြောင်းကို ထိုသူ တို့ သည် သိလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်သာ မက၊ ထိုသို့ ကျင့်သောသူတို့၌ အားရဝမ်းမြောက် ကြ၏။

🛖 သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်တတ်သော 🚄 သူ၊ သင်သည်ကိုယ်အပြစ်ကို မဖုံးနိုင်ရာ။ အကြောင်းမှုကား၊ သင်သည်စစ်ကြောစီရင်သော ¹¹ အမှုကိုပင် ကိုယ်တိုင်ပြုသည်ဖြစ်၍၊ သူတပါးကို စစ်ကြောစီရင်သည်တွင် ကိုယ်အပြစ်ရှိကြောင်း ²ကို စီရင်ဆုံးဖြတ်ရာရောက်၏။ ဘုရားသခင် သည် ထိုသို့ပြုသောသူတို့ကို စီရင်တော်မူခြင်း ^{3} သိကြ၏။ ထိုသို့သောအမှုကိုကိုယ်တိုင်ပြုလျက် ပင်၊ သူတပါးပြူသည်ကို စစ်ကြောစီရင်သော သူ၊ သင်သည် ဘုရားသခင်စီရင်တော်မူခြင်း ⁴နှင့် လွတ်မည်ဟု ထင်မှတ် သလော။ ဘုရားသ ခင်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင့်ကို နောင်တလမ်း သို့ သွေးဆောင်သည်ကို မသိမမှတ်ဘဲ၊ ကြွယ်ဝ စွာ ကျေးဇူးပြုတော်မူခြင်း၊ သည်းခံတော်မူခြင်း၊ စိတ်ရှည်တော်မူခြင်းတို့ကို မထီမဲ့မြင်ပြုသလော။ ^{5} ထိုသို့ပြုလျှင် စိတ်ခိုင်မာ၍ နောင်တမရသည်နှင့် အညီ ဒေါသနေ့တည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ တရားတော်ထင်ရှားသောနေ့၌ ကိုယ်ခံစရာဘို့ ^{6} အမျက်ဒေါသကို ဆည်းပူးသလော။ ဘုရားသ ခင်သည် လူအသီးသီးတို့အား မိမိတို့ အကျင့်နှင့် အလျောက်အကျိုးအပြစ်ကို ဆပ်ပေးတော် မူလ

⁷တံ့၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို အမြဲကျင့်၍၊ ဘုန်း အသရေကို၎င်း၊ မဖေါက်ပြန်သောဇာတိကို၎င်း၊ ရှာသော သူတို့အား ထာဝရအသက်ကို ပေးတော် ⁸ မူလတံ့၊ ငြင်းဆန်သောသဘောရှိ၍၊ သမ္မာတရား ကို နားမထောင်ဘဲ မတရားသဖြင့် ကျင့်သော သူတို့ကိုကား၊ ပြင်းစွာသော ဒေါသအမျက်ထွက် တော်မူလတံ့၊ ရှေးဦးစွာ၌ ယုဒလူ၊ နောက်၌ဟေ လသလူ၊ ဆိုးညစ်သောအမှုကို ပြုသောသူရှိသ မျှတို့သည် ကြီးစွာ သော ဆင်းရဲဒုက္ခဝေဒနာကို ခံရကြလတံ့၊ ရှေးဦးစွာ၌ယုဒလူ၊ နောက်၌ဟေ လသလူ၊ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်သောသူ ရှိသမျှတို့သည် ဘုန်းအသရေချမ်းသာကို ခံစား ရကြလတံ့။

ဘုရားသခင်သည် အဘယ်သူ၏မျက်နှာကို မျှမှတ်တော်မမှု။ ပညတ်တရားကို မသိဘဲပြစ် မှားသော သူတို့သည် ပညတ်တရားမဲ့ပျက်စီး ခြင်းသို့ရောက်ကြလိမ့်မည်။ ပညတ်တရားကို သိလျက်ပင်ပြစ်မှားသော သူတို့သည် ပညတ်တ အရာသည် သမ္မာတရားနှင့် ညီသည်ကို ငါတို့ ¹³ရား၏စီရင်ခြင်းကို ခံရကြလိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ တရားနာသောသူသည် ဘုရားသခင် ရှေ့၌ ဖြောင့်မတ်သည်မဟုတ်။ တရားကို ကျင့် သောသူသာလျှင် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်လိမ့် မည်။ သာသနာပလူတို့သည် ပညတ်တရားတော် ကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်အလိုအလျောက်တရားတော် ကို ကျင့်သောအခါ၊ သူတို့သည် ပညတ်တရား တော်ကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်ကျင့်တရားကို အမှီပြုသ ဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ်ကို ကိုယ်သိသောစိတ်နှလုံးသည် သက်သေခံသဖြင့်၎င်း၊ အချင်းချင်းဆွေးနွေးဆင် ခြင်၍ အပြစ်တင်လျက်၊ လွှတ်လျက်နေသဖြင့် ၎င်း၊ မိမိတို့စိတ်နှလုံးထဲ၌ မှတ်သားသော တရား ၏အကျိုးကို ထင်ရှားစွာ ပြကြ၏။ ငါဟောပြော သော ဧဝံဂေလိတရားအတိုင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် လူတို့၏ မထင်ရှား သော

အမှုအရာတို့ကို စစ်ကြော စီရင်တော်မူသောနေ့၌ ²⁷မဟုတ်လော။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသောသူ ထိုသို့စီရင်တော်မူလတံ့။ သည်လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက်ပညတ်တရား

¹⁷ သင်သည် ယုဒလူဟု သမုတ်ခြင်းကို ခံသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို ကိုးစားသောသူ၊ ဘုရားသ ¹⁸ ခင်ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားသောသူ၊ အလိုတော်ကို သိသောသူ၊ ပညတ်တရားတော်ကို လေ့ကျက်သ ²⁸ ဖြင့် ခြားနားသောအရာတို့ကို ပိုင်းခြားထား တတ် ¹⁹ သောသူဖြစ်သည်နှင့်၊ လူကန်းတို့အား လမ်းပြ သောသူ၊ မှောင်မိုက်၌ နေသောသူတို့ကို လင်း ²⁹

²⁰ စေသောသူ၊ လူမိုက်တို့ကို ဆုံးမတတ်သောသူ၊ သူငယ်တို့ကို နည်းပေးသောသူ၊ ပညတ်တရား တော်အားဖြင့် ပညာကို ၎င်း၊ သမ္မာတရားကို၎င်း ရိပ်မိသောသူဖြစ်သည်ဟူ၍၊ ကိုယ်ကိုထင်မှတ်

²¹တတ်သည်မှန်လျှင်၊ သူတပါးကိုဆုံးမလျက်ပင် ကိုယ်ကို မဆုံးမသလော။ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးနှင့်ဟု

²² တရားဟောလျက်ပင် ကိုယ်တိုင်ခိုးသလော။ သူ့မ ယားကို မပြစ်မှားနှင့်ဟုဆိုလျက်ပင် ကိုယ်တိုင် ပြစ်မှားသလော။ ရုပ်တုကိုစက်ဆုပ်ရွံ့ရှာလျက် ပင်

²³ ဗီမာန်တော်ကို လုယူဖျက်ဆီးသလော။ ပညတ် တရားတော်ကိုအမှီပြု၍ ဝါကြွားလျက်ပင် ထိုတ ရားကို လွန်ကျူး၍ ဘုရားသခင်၏ ဂုဏ် အသ

²⁴ရေတော်ကို ရှုတ်ချသလော။ အကြောင်းမူကား၊ ကျမ်းစာ၌ လာသည်နှင့်အညီ၊ တပါးအမျိုးသား တို့သည် သင်တို့အကျင့်ကို ထောက်၍ ဘုရားသ

²⁵ ခင်၏နာမတော်ကို ကဲ့ရဲ့တတ်ကြ၏။ သင်သည် ပညတ်တရားကို ကျင့်လျှင်၊ အရေဖျားလှီးခြင်း အားဖြင့် အကျိုးရှိ၏။ ပညတ်တရားကို လွန်ကျူး လျှင်၊ သင်၏အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျား မလိုးဘဲဖြစ်ပြန်၏။

²⁶ ထိုမှတပါး၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံသော သူ သည်တရား၌ ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့် ရှောက်လျှင်၊ ထိုသူ၏အရေဖျားမလှီးဘဲ အဖြစ် ကို အရေဖျားလှီးခြင်း အဖြစ်ကဲ့သို့ မှတ်ရသည်

သည်လည်း ကိုယ်အလိုအလျောက်ပညတ်တရား ကို ကျင့်လျှင်၊ ကျမ်းစာနှင့်အရေဖျားလှီးခြင်းရှိ လျက်ပင် ပညတ်တရားကို လွန်ကျူးသောသင် ကို တရားတွေ့၍ အရှုံးခံစေမည် မဟုတ်လော။ အကြောင်းမှုကား၊ အပြင်အားဖြင့်သာ ယုဒလူ ဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်မဟုတ်။ အပြင်အား ဖြင့်သာ ကိုယ်အသား အရေဖျားလှီးခြင်းသည် အရေဖျားလှီးခြင်း အမှန် မဟုတ်။ အတွင်းအား ဖြင့် ယုဒလူဖြစ်သောသူသည် ယုဒလူမှန်၏။ အရေဖျားလှီးခြင်းလည်း ကျမ်းဟောင်း တရား အားဖြင့်မဟုတ်ဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တရားအားဖြင့် စိတ်နှလုံးနှင့်စပ်ဆိုင်၏။ ထိုသို့အရေးဖျားလှီးခြင်း ကို ခံသောသူ၏အချီးအမွမ်းသည် လူအလိုနှင့်မ ဆိုင်၊ ဘုရားသခင့်အလိုတော်နှင့်ဆိုင်သတည်း။ 🛖 ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုဒလူသည်အဘယ်သို့ 🔾 သာသနည်း။ အရေဖျား လှီးခြင်းအားဖြင့် ²အဘယ်အကျိုး ရှိသနည်း။ အထွေထွေသော အကျိုးများစွာရှိ၏။ ထူးမြတ်သော အကျိုးဟူ မူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသော ယုဒတို့ သည် ဘုရားသခင်၏ ဗျာဒိတ်တော်များကို ခံရ ^{3} ကြ၏။ သူတို့တွင် အချို့မယုံသော်လည်း၊ အဘယ် ဆိုဘွယ်ရှိသနည်း။ သူတို့မယုံဘဲနေခြင်းအရာ သည် ဘုရားသခင်၏သစ္စာတော်ကို ဖျက်နိုင် သလော။ မဖျက်နိုင်ရာ။ သို့ဖြစ်၍မိန့်တော်မှု ချက်သည် ဖြောင့်ပါ၏။ တရားစီရင်သောအခါ အောင်မြင်တော်မူ၏ ဟု ကျမ်းစာ၌လာသည် နှင့်အညီ၊ လူခပ်သိမ်းတို့သည် သစ္စာပျက်သော် လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ သစ္စာတော်သည် တည် ^{5} စေသတည်း။ ငါတို့၏ မတရားသောအမှုသည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို

ထင်ရှားစေလျှင်၊ အဘယ် သို့ဆိုရသနည်း။ ဘုရား သခင်သည် ဒဏ်ပေးတော်မူလျှင်၊ မတရားသော ဘောအတိုင်း ငါဆိုသတည်း။

ထိုသို့မဟုတ်ရာ။ ဟုတ်လျှင်လောကသားတို့ကို ⁷အဘယ်သို့ စစ်ကြောစီရင်တော်မူမည်နည်း။ ထိုမှ တပါးငါသည် သစ္စာပျက်သောအားဖြင့် ဘုရား သခင်၏ သစ္စာတော်သည် ဂုဏ်အသရေတော် ကို တိုးပွါးစေလျှင်၊ ငါ့ကို အပြစ်ရှိသောသူကဲ့သို့ အဘယ်ကြောင့် စီရင်သေးသနည်းဟူ၍ မေးပြန် ^{8} လျှင်၊ ကောင်းသောအကျိုးရှိစေခြင်းငှါ မကောင်း ^{20} သော အကျင့်ကို ကျင့်ကြကုန်အံ့ဟု လူအချို့တို့ သည် ငါတို့ကို ကဲ့ရဲ့လျက်၊ ငါတို့စကား ကိုပြန် ပြောသည်အတိုင်း ဆိုဦးမည်လော။ ထိုသို့ဆို သောသူတို့သည် ကိုယ်အပြစ် ဒဏ်ကို ခံထိုက် ⁹ကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း။ ငါတို့ သည် မြတ်သလောဟု မေးပြန်သော်။ အလျှင်းမ မြတ်။ အကြောင်းမူကား၊ ယုဒလူ၊ ဟေလသလူ ²² အပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိကြောင်းကို အထက် ပြခဲ့ပြီ။

ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဖြောင့်မတ်သောသူမ ¹¹ ရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။ နားလည်သောသူမရှိ၊ ဘုရား ¹²သခင်ကို ရှာသော သူမရှိ။ လူအပေါင်းတို့သည် လမ်းလွဲကြပြီ။ တညီတညွတ်တည်း အသုံးမရ သောသူဖြစ်ကြပြီ။ ကောင်းသော အကျင့်ကို ကျင့် ^{24} ¹³သောသူမရှိ၊ တယောက်မျှမရှိ။ သူတို့၏လည် ချောင်းသည် ဖွင့်ထားသော သင်္ချိုင်းတွင်းဖြစ်၏။ သူတို့သည်လျှာနှင့် လှည့်စားတတ် ကြ၏။ သူတို့ နှုတ်ခမ်းအထဲမှာ မြွေဆိုး အဆိပ် အတောက်ရှိ 14 ၏။ သူတို့နှုတ်သည် ကျိန်ဆဲသောစကား၊ ကြမ်း ¹⁵တမ်းသောစကားနှင့် ပြည့်ဝ၏။ သူတို့ခြေသည် ¹⁶လူအသက်ကို သတ်ခြင်းငှါ လျင်မြန်၏။ သူတို့ သွားရာလမ်း၌ ပျက်စီးခြင်း၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းရှိ

အမှုကို ပြုတော်မူသလော။ ထိုသို့ဆိုသော် လူသ –1၏။ ချမ်းသာလမ်းကိုသူတို့မသိကြ။ ဘုရားသခင် ကို ကြောက်ရွံ့ရသော အကြောင်း သည် သူတို့ မျက်စိ၌ မထင်ဟုကျမ်းစာလာသတည်း။ ပညတ် တရား၌ ပါသမျှသောစကားတို့သည် ပညတ်တ ရားကို ခံသောသူတို့နှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့ သိကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်၍၊ လောကီသားအပေါင်းတို့ သည် စကားတခွန်းကိုမျှ မပြောနိုင်ဘဲ ဘုရား သခင့် ရှေ့တော်၌ အပြစ်တင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ပညတ်တရားသည် ဒုစရိုက်အပြစ်ကို ထင် ရှားစေသည်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ အဘယ် ²¹သူမျှ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ မရောက်ရာ။ ယခုမှုကား၊ ပညတ္ဆိကျမ်းနှင့် အနာဂတ္ထိကျမ်း တို့သည် သက် သေခံသည်နှင့်အညီ၊ ပညတ်တရားနှင့် မစပ် ဆိုင်သော ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား တည်းဟူသော၊ ယေရှုခရစ်ကို ယုံကြည်ခြင်းအား ဖြင့်၊ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့အဘို့ဖြစ်၍၊ ထိုသူအပေါင်းတို့ အပေါ် သို့ရောက်သော ဘုရား သခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားသည် ထင်ရှား ²³ ခဲ့ပြီ။ ခြားနားခြင်းအလျှင်းမရှိ။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဒုစရိုက် ကို ပြု၍ဘုရားသခင်ရှေ့တော်၌ အသရေ ပျက် ကြပြီ။ ယေရှုခရစ်ရှေးနူတ်တော်မူသောအားဖြင့် အဘိုးကို မပေးဘဲ ဘုရားသခင်၏ ကျေးဓူးတော် ကြောင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြ၏။ ဘုရား သခင်သည် သည်းခံတော်မူ၍၊ လွန်ခဲ့ပြီးသော ဒုစရိုက်အပြစ်များကို မှတ်တော် မမှုရာတွင်၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော်ကို ထင်ရှားစေ ခြင်း ငှါ၎င်း၊ ယခုကာလ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားတော် ကို ထင်ရှားစေ၍၊ ယေရှုကိုယုံကြည်သော သူတို့ ၏အပြစ်ကို လွှတ်တော်မူသော်လည်း၊ တရားသ

ဖြင့် ပြုတော်မူခြင်းငှါ၎င်း၊ ယေရှုခရစ်၏အသွေး တော်ကို ယုံကြည်ခြင်း အားဖြင့်၊ ထိုခရစ်တော်ကို အပြစ်ဖြေစရာအကြောင်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ခန့်ထား ²⁷တော်မူပြီ။ သို့ဖြစ်လျှင် ဝါကြွားစရာ အကြောင်း ကား အဘယ်သို့နည်းဟု မေးသော်၊ ဝါကြွားစ ရာအကြောင်းကို ပယ်ပြီးအဘယ်တရားအားဖြင့် ပယ်သနည်း။ အကျင့် တရားအားဖြင့် ပယ်သ လော။ အကျင့်တရားအားဖြင့် ပယ်သည်မဟုတ်။ ²⁸ ယုံကြည်ခြင်းတရားအားဖြင့် ပယ်ပြီ။ ထိုကြောင့် လူမည်သည်ကား၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်မ ရှိဘဲ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ²⁹ရောက်တတ်သည်ဟုယူရ၏။ ဘုရားသခင်သည် ယုဒလူတို့၏ ဘုရားသာ ဖြစ်တော်မူသလော။ တပါးအမျိုးသားတို့၏ ဘုရားဖြစ် တော်မူသည်မ ဟုတ်လော။ ဟုတ်ပေ၏။ တပါးအမျိုးသား တို့၏ ³⁰ဘုရားလည်း ဖြစ်တော်မူ၏။ အကြောင်းမူကား၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသောသူနှင့် မခံသော သူနှစ်ဦးကိုယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ ¹⁰ ၌တည်စေတော်မူသော ဘုရားသခင်တဆူတည်း ³¹ ရှိတော်မူ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် အလျှင်းမပယ်၊ သာ၍ တည်စေကြ၏။

4 ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် ဧာတိ ပကတိအားဖြင့် အဘယ်အကျိုးကိုရ ²သနည်း။ အာဗြဟံသည် အကျင့်အားဖြင့် ဖြောင့် မတ်ရာသို့ရောက်သည်မှန်လျှင် ဝါကြွားစရာအ ကြောင်းရှိ၏။ ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ထိုသို့မ ^{3} ဟုတ်။ ကျမ်းစာ၌ အဘယ်သို့လာသနည်း။ အာဗြ ဟံသည်ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ ^{4} မှတ်တော်မူ၏။ အကျင့်ရှိသောသူမည်သည်ကား၊ ကျေးရူးအားဖြင့်အကျိုးကို ခံရသည်မဟုတ်။

 ^{5} ခံထိုက်သော အားဖြင့်ခံရ၏။ အကျင့်မရှိသောသူ မည်သည်ကား၊ မတရားသောသူ၏အပြစ်ကိုဖြေ သောသူကို ယုံကြည်လျှင်၊ သူ၏ယုံကြည်ခြင်း ကို ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်လျက်ရှိ၏။

ထိုအတူ၊ ဘုရားသခင်သည် အကျင့်ကို မထောက်ဘဲလျက်ပေးတော်မူသော ဖြောင့်မတ် ခြင်းကို ရသော သူ၏မင်္ဂလာကို ဒါဝိဒ်သည် ရည် ⁷မှတ်၍ ဆိုသည်ကား၊ အပြစ်မှလွှတ်ခြင်း၊ ဒုစ ရှိက်အပြစ်ကို ဖုံးအုပ်ခြင်းသို့ရောက်သော သူတို့ သည် မင်္ဂလာရှိကြ၏။ ထာဝရဘုရားအပြစ်တင် တော်မူခြင်းနှင့် လွှတ်သောသူသည် မင်္ဂလာရှိ ⁹ ၏ဟု ပြောဆိုသတည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းကိုခံ သော သူတို့သာလျှင် ထိုမင်္ဂလာကို ရကြသလော။ သို့မဟုတ်အရေဖျားလှီးခြင်း ကိုမခံသော လူတို့ သည်လည်း ရကြသလော။ အဘယ်ကြောင့်မေး သနည်းဟူမူကား၊ ယုံကြည်ခြင်းကို အာဗြဟံ၌ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ မှတ်သည်ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်အဘယ်သို့ မှတ်သနည်း။ အရေ ဖျားလှီးခြင်းကို ခံပြီးမှမှတ်သလော။ မခံမှီမှတ် သလော။ ခံပြီးမှမှတ်သည်မဟုတ်။ မခံမှီမှတ် ငါတို့သည် ပညတ်တရားကို ပယ်ကြသလော။ ¹¹သတည်း။ အရေဖျားလှီးခြင်းကို မခံဘဲယုံကြည် သော သူတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းရှိသည်ဟု ¹²မှတ်စရာ အကြောင်းရှိစေခြင်းငှါ၊ ငါတို့အဘ အာဗြဟံသည် ထိုသူအပေါင်းတို့၏ အဘဖြစ်အံ့ သောငှါ၎င်း၊ အရေဖျားလှီးခြင်းကို ခံသည် သာမ က၊ ငါတို့အဘအာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်း ကို မခံမှီရှိသောယုံကြည်ခြင်းလမ်းသို့လိုက်သော သူတို့၏ အဘဖြစ်အံ့သောငှါ၎င်း၊ အာဗြဟံသည် အရေဖျားလှီးခြင်းကိုမခံမှီရှိသော ယုံကြည်ခြင်း ၏ဖြောင့်မတ်ခြင်း တံဆိပ်တည်းဟူသော အရေ ဖျား လှီးခြင်း၏ လက္ခဏာကို ခံရသတည်း။ ထိုမှ တပါး၊ ဤလောကကို အမွေခံစေမည်ဟု ဂတိ

တော်ကို အာဗြဟံမှစသောသူ၏ အမျိုးအနွယ် တို့ သည် ပညတ်တရားအားဖြင့် ရကြသည်မ ²¹ ဟုတ်။ ယုံကြည် ခြင်း၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းအားဖြင့် ရကြ၏။

ရကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော သူတို့သည် အမွေခံဖြစ်သည်မှန်လျှင်၊ ယုံကြည် ခြင်း တရားကိုပယ်ပြီ။ ဂတိတော်လည်း အချည်း ¹⁵ နှီးဖြစ်၏။ ပညတ်တရားသည်ကား အမျက်ဒေါ သနှင့် စပ်ဆိုင်၏။ ပညတ်တရားမရှိလျှင်၊ လွန် ^{16} ကျူးခြင်း အပြစ်မရှိ။ ထိုကြောင့်၊ ဂတိတော် သည် ပညတ်တရားနှင့်ဆိုင်သော အမျိုးအနွယ် တို့၌ ပြည့်စုံသည်သာမက၊ အာဗြဟံ၏ယုံကြည် ခြင်း တရားနှင့်ဆိုင်သော သူတို့၌ ပြည့်စုံလျက်၊ အာဗြဟံ၏အမျိုးအနွယ်အပေါင်းတို့၌ ပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊ ကျေးမှူးတော်ကြောင့်ဖြောင့်မတ်ရာ သို့ရောက်စေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်ခြင်းတရားကိုသာ ¹⁷ အမှီပြု၍ ရောက်နိုင်၏။ ငါသည် သင့်ကို လူမျိုးအ များတို့၏အဘ ဖြစ်စေ၏ဟု ကျမ်းစာ၌ လာသည် နှင့်အညီ၊ ထိုအာဗြဟံ သည်ကား၊ သေလွန်သော သူတို့ကို ရှင်စေတော်မူထသော၊ မဖြစ်သေးသော အရာတို့ကို ဖြစ်သောအရာကဲ့သို့ မှာထားတော် မူသော ဘုရားသခင်တည်းဟူသော၊ ကိုယ်တိုင် ယုံကြည်သော ဘုရားရှေ့တော်၌ ခပ်သိမ်းသော ¹⁸ငါတို့၏ အဘဖြစ်သတည်း။ သင်၏အမျိုးအ နွယ်သည် ထိုသို့ဖြစ်လိမ့်မည် ဟူသော ဗျာဒိတ် တော်အတိုင်း၊ မိမိသည် လူမျိုးအများ တို့၏ အဘဖြစ်မည်ဟု မြော်လင့်စရာအကြောင်းမရှိ ¹⁹ဘဲလျက်ယုံကြည်၍ မြော်လင့်လေ၏။ ယုံကြည် အားကြီးသည်ဖြစ်၍ မိမိအသက်သည် အနှစ် တရာလောက်ရှိသဖြင့်၊ မိမိကိုယ်သည်အသေ ကဲ့သို့ ရှိကြောင်းကို၎င်း၊ မိမိခင်ပွန်းစာရာ၏ ဝမ်း ²⁰သည် သေကြောင်းကို၎င်း မအောက်မေ့၊ ယုံမှား သောစိတ်နှင့်ကင်း၍ ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်

ကို တွေးတောခြင်းမရှိ၊ ယုံကြည်အားကြီးသဖြင့် 21 ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်း၍၊ ဂတိထားတော်မူသော သူသည် ဂတိတော်အတိုင်း တတ်နိုင်တော်မူ 22 သည်ကို စိတ်စွဲလမ်းလေ၏။ ထိုကြောင့်၊ သူ၏ ယုံကြည်ခြင်းကို သူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကဲ့သို့ 23 မှတ်တော်မူ၏။ ထိုသို့မှတ်တော်မူသည်ဟု အာဗြ ဟံအကျိုး အလိုငှါသာ ကျမ်းစာ၌ ရေးထားသည် 24 မဟုတ်။ ငါတို့အကျိုးအလိုငှါရေးထားသတည်း။ ငါတို့ သခင်ယေရှုကို သေခြင်းမှထမြောက်စေ တော်မူသော သူကိုငါတို့သည် ယုံကြည်လျှင်၊ ထိုယုံကြည်ခြင်းကို ငါတို့၏ဖြောင့်မတ်ခြင်းဟု 25 မှတ်တော်မူလတံ့။ ထိုသခင်ယေရှုသည် ငါတို့ အပြစ်ကြောင့် အပ်နှံခြင်းကို ခံတော်မူ၏။ ငါတို့ သည်ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်မည်အကြောင်း ထမြောက်တော်မူ၏။

🗖 ထိုကြောင့်၊ ငါတို့သည် ယုံကြည်ခြင်းရှိ၍ 🔾 ဖြောင့်မတ်ရာသို့ရောက်လျှင်၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ် အားဖြင့် ဘုရားသခင့်ရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက်ခြင်းကို ခံစားကြ၏။ ထိုကျေးဇူးတော် ကို ခံစားရသည်အကြောင်းမှာ ယုံကြည်ခြင်းရှိ ၍၊ ထိုသခင်အားဖြင့်သာခံစားသော အခွင့်ကို ရကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော် ကို မြော်လင့်၍ ဝါကြွားဝမ်းမြှောက်ခြင်းရှိကြ၏။ ထိုမျှမက၊ ဒုက္ခဆင်းရဲခြင်းကိုခံ၍ ဝါကြွား ဝမ်း မြောက်ခြင်းရှိကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ဒုက္ခ ဆင်းရဲခြင်းသည် သည်းခံခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ ⁴သည်းခံခြင်းသည်လည်း သက်သေထင်ရှားခြင်း ကို ပြုစုတတ်၏။ သက်သေထင်ရှားခြင်းသည် ^{5} လည်း မြော်လင့်ခြင်းကို ပြုစုတတ်၏။ ထိုမြော် လင့်ခြင်းသည် ရှက်ကြောက်စရာ အကြောင်းနှင့် ကင်းလွှတ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမှု ကား၊ ငါတို့အားပေးတော်မူသောသန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်သည် ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို ငါတို့

 ^{6} စိတ်နှလုံးထဲသို့ ညွှန်းလောင်းတော်မူ၏။ ငါတို့ သည် အကျိုးနည်းရှိစဉ်တွင် အချိန်တန်မှ ခရစ် တော်သည် မတရားသောသူတို့အတွက်ကြောင့် ⁷အသေခံတော်မူ၏။ ဖြောင့်မတ်သောသူအတွက် ကြောင့် အသေခံ မည့်သူရှိခဲ့၏။ သူတော်ကောင်း အတွက်ကြောင့် အသေခံ ဝံ့သောသူရှိကောင်း ⁸ရှိလိမ့်မည် မှန်စေတော့။ ငါတို့သည် အပြစ်ရှိ စဉ်ပင်၊ ခရစ်တော်သည် ငါတို့အတွက်ကြောင့် အသေခံတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရား သခင်သည် ငါတို့ကို အဘယ်မျှလောက်ချစ်တော်မူသည်ကို ⁹ငါတို့အား ထင်ရှားစွာပြတော်မှု၏။ သို့ဖြစ်၍ ယခုတွင် အသွေးတော်အားဖြင့် ဖြောင့်မတ်ရာ သို့ ရောက်ပြီးမှ၊ ထိုသခင်အားဖြင့် အပြစ် ငရဲမှ ကယ်ချွတ်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည်ဟုသာ၍ ¹⁰မြော်လင့်စရာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ရန်သူ ဖြစ်လျက်ပင် ဘုရားသခင်၏ သားတော်အသေ ခံတော်မူခြင်းအားဖြင့်၊ ငါတို့ သည် ဘုရားသ ခင်နှင့် မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်း ကျေးဇူးတော်ကိုခံရ ¹⁷ သည်မှန်လျှင်၊ မိဿဟာယဖွဲ့ပြီးမှ၊ အသက်တော် အားဖြင့် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်မည် ဟုသာ၍ မြော်လင့်စရာရှိ၏။

11 ထိုမျှမက၊ ငါတို့သခင်ယေရှုခရစ်အားဖြင့် မိဿ ဟာယဖွဲ့ရာ ကျေးဇူးကိုယခုခံပြီးလျှင်၊ ထိုသခင် အား ဖြင့် ဘုရားသခင်၌ ဝါကြွားဝမ်းမြှောက်ခြင်း 12 ရှိကြ၏။ ဤအကြောင်းအရာဟူမူကား၊ အပြစ်တ ရားသည် တယောက်သောသူအားဖြင့် ဤလော ကသို့ဝင်၍၊ အပြစ်တရားအားဖြင့် သေခြင်း တရားဝင်သည်နှင့်အညီ၊ လူအပေါင်းတို့သည် အပြစ်ရှိသောကြောင့် သေခြင်းသို့ ရောက်ရ 13 ကြ၏။ ပညတ်တရားကို မထားမှီတိုင်အောင် ဤလောက၌ အပြစ်ရှိ၏။ အဘယ်ပညတ်တ ရားကိုမျှ မရှိလျှင်၊ အပြစ်ရှိသည်ဟု မှတ်စ ရာမရှိ၊ သို့သော်လည်း အာဒံလက်ထက်မှစ၍ မောရှေလက်ထက်တိုင်အောင် သေခြင်းတရား သည် အစိုးရ၏။ အာဒံပြစ်မှားသည်နည်းတူ မပြစ်မှားသော သူတို့ကိုပင် အစိုးရ၏။ ထိုအာ ဒံသည် နောက်လာလတံ့သောသူ၏ ပုံပမာဖြစ် သတည်း။ သို့သော်လည်း၊ ပြစ်မှားခြင်းသဘော နှင့် ကျေးဇူးတော် သဘောမတူ၊ အကြောင်းမူ ကား၊ လူ တယောက်သည် ပြစ်မှားသောအား ဖြင့်၊ လူများတို့သည် သေခြင်းသို့ ရောက်ကြ ၏။ တယောက်သောသူတည်း ဟူသော ယေရှ ခရစ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူးတော်နှင့် ကျေးဇူးတော်၏ အကျိုးသည်လူများတို့၌သာ၍ ကြွယ်ဝပြည့်စုံ၏။

ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်ပြစ်မှားသောအရာ နှင့် ကျေးဇူးတော်အရာမတူ။ အကြောင်းမူကား၊ တရား စီရင်သောအရာမှာ၊ အပြစ်တခုကြောင့် ဒစ် ခံစေဟု စီရင်၏။ ကျေးဇူးတော်အရာမှာ၊ အပြစ် များလျက်ပင် လွှတ်စေဟုစီရင်၏။ ထိုမှတပါး၊ လူတယောက်သည် ပြစ်မှားသောကြောင့်၊ ထိုတ ယောက်သော သူအားဖြင့် သေခြင်းတရား သည် အစိုးရ၏။ ကျေးဇူးတော်၏ကြွယ်ဝခြင်းကို၎င်း၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့သွင်းပေးတော်မှုခြင်းကို၎င်း ခံရ သော သူတို့သည် တယောက်သောသူတည်းဟူ သော ယေရှုခရစ် အားဖြင့် အသက်ရှင်လျက် သာ၍ စိုးစံရကြလတံ့။ ထိုကြောင့်၊ တယောက် သောသူ၏ပြစ်မှားခြင်းအားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့ သည် အပြစ်စီရင်ခြင်းနှင့် တွေ့ကြုံရကြသည် နည်းတူ၊ တယောက်သောသူ၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း အားဖြင့်၊ လူအပေါင်းတို့သည် အသက်နှင့် ယှဉ် သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းအခွင့်ကို ရကြ၏။ အကြောင်းမူကား၊ တယောက်သောသူ သည် နားမထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့သည်

အပြစ် ရောက်သည်နည်းတူ၊ တယောက်သော သူသည် နားထောင်သောအားဖြင့်၊ လူများတို့ ^{20} သည် ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ရကြ၏။ ထိုမှတ ပါး၊ ပညတ်တရားသည် တဖန်ဝင်သဖြင့် ပြစ်မှား သောအပြစ်ပွါးများ၏။ သို့သော်လည်း အပြစ်ပွါး များသည် အရာမှာ ကျေးဇူးတော်သာ၍ ကြွယ်ဝ ²¹၏။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင်၊ အပြစ်တရားသည်သေခြင်း အားဖြင့် အစိုးရသည်နည်းတူ၊ ငါတို့သခင်ယေရှု ခရစ် ပြုစုတော်မူ၍ ကျေးဇူးတရားသည် ထာဝ ရအသက်နှင့် ယှဉ်သော ဖြောင့်မတ်ရာသို့ သွင်း ခြင်းအားဖြင့် အစိုးရ လေအံ့သတည်း။ 🔦 ထိုသို့မှန်လျှင်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ¹¹ **O** ကျေးဇူးတော်ပွါးများစေခြင်းငှါ အပြစ်တ ²ရားကို ကျင့်၍ နေရမည်လော။ ထိုသို့မနေရ။ အပြစ်တရားမှ စုတေ့သောသူတို့ သည် ထိုတ ³ရား၌ အဘယ်သို့ ရှင်ရဦးမည်နည်း။ ယေရှုခ ရစ်၌ ဗတ္တို့ ကိုခံသောသူရှိသမျှတို့သည် အသေ ခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တိဇံကိုခံကြသည်ဟု သင်တို့ ^{4} မသိသလော။ ထိုကြောင့်၊ အသေခံတော်မူခြင်း၌ ဗတ္တို့ ကို ခံသောအားဖြင့်၊ ထိုသခင်နှင့် အတူ သင်္ဂြိဟ်ခြင်းကို ခံကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ခရစ် တော်သည် ခမည်းတော်၏ ဘုန်းတန်ခိုးအားဖြင့် သေခြင်းမှထမြောက်တော် မူသည်နည်းတူ၊ ငါတို့ သည်လည်း အသစ်သောအသက်၌ ကျင်လည် ^{5} ရကြသတည်း။ တနည်းကား၊ အသေခံတော်မှု ခြင်း၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍၊ ထိုသခင်နှင့်အ တူ ငါတို့သည် စိုက်ပျိုးလျက်ရှိသည် မှန်လျှင်၊ ထမြောက်တော်မူခြင်း၏ ပုံသဏ္ဌာန်ကိုဆောင်၍ ^{6} စိုက်ပျိုးလျက်ရှိကြှလိမ့်မည်။ ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ ၏လူဟောင်းသည် ထိုသခင်နှင့်အတူ လက်ဝါး ကပ်တိုင်မှာ အသေသတ်ခြင်းကို ခံပြီဟု ငါတို့သိ ^{16} ကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ငါတို့သည် နောက်မှ အပြစ်တရား၏အစေကို မခံစေခြင်းငှါ၊ အပြစ်တ

ရား၏ ကိုယ်ကို ဖျက်ဆီးမည်အကြောင်းတည်း။ သေသောသူသည် အပြစ်တရား၏ လက်မှ လွတ် လျက်ရှိ၏။ ခရစ်တော်သည် သေခြင်းမှထမြောက် သောအခါ၊ သေခြင်းနှင့် အစဉ်ကင်းလွှတ်တော် ⁹မှု၏။ သေခြင်းတရားသည် နောက်တဖန်ကိုယ် တော်ကို မအုပ်စိုးရသည်ကို ထောက်သော်၊ ငါတို့ သည် ခရစ်တော်နှင့် အတူသေလျှင်၊ ထိုသခင် နှင့်အတူ ရှင်လိမ့်မည်ဟုသဘော ရှိကြ၏။ ခရစ် တော်သည် အသေခံတော်မူရာမှာ၊ အပြစ်တရား ကြောင့် တကြိမ်သာခံတော်မူ၏။ အသက် ရှင် တော်မူရမှာ၊ ဘုရားသခင့်အဘို့ ရှင်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ သင်တို့သည် အပြစ်တရားနှင့် ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ အသေဖြစ်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ဘုရားသခင်နှင့်ဆိုင်သောအရာ၌ကား၊ ငါတို့သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် အသက်ရှင်သည်ဟူ၍၎င်း၊ ကိုယ်ကိုကိုယ် ထင်မှတ်ကြလော့။ ထိုကြောင့်၊ သင်တို့၏သေတတ်သော ကိုယ်ခန္ဓာ၏တပ်မက် ခြင်းအလိုသို့ လိုက်ရသည်တိုင်အောင်၊ အပြစ်တ ရားသည် ထိုကိုယ်ခန္ဓာ၌ အစိုးမရစေနှင့်။ သင်တို့ ၏ကိုယ်အင်္ဂါများကို ဒုစရိုက်လက်နက် ဖြစ်စေ ၍၊ အပြစ်တရားအား မဆက်ကြနှင့်။ သေခြင်းမှ ထမြောက်၍ အသက်ရှင်သောသူကဲ့သို့၊ ဘုရား ¹⁴သခင်အား ကိုယ်ကိုကိုယ်ဆက်ကြလော့။ ကိုယ် အင်္ဂါများကိုလည်း သုစရိုက်လက်နက် ဖြစ်စေ၍၊ ဘုရားသခင်အားဆက်ကြလော့။ သင်တို့သည် ပညတ်တရားလက်၌မရှိ၊ ကျေးဇူးတရားလက် ၌ရှိသောကြောင့် အပြစ်တရားသည် သင်တို့ကို မအုပ်စိုးရ။ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် အဘယ်သို့နည်း၊ ငါတို့ သည် ပညတ်တရားလက်၌ရှိသောကြောင့်၊ ဒုစ ရှိက်ကို ပြုရမည် လော။ ထိုသို့မပြုရ။ အကြင်သူ၏အထံ၌ အစေခံကျွန်ဖြစ်ခြင်းငှါ

သင်တို့ဝင်၍ အစေခံ၏၊ ထိုသူသည်သေခြင်းနှင့်

ယှဉ်သော အပြစ်တရားဖြစ်စေ၊ ဖြောင့်မတ်ရာသို့

ရောက်ခြင်းနှင့်ယှဉ်သော နားထောင်ခြင်း တရား ဖြစ်စေ၊ သင်တို့၏သခင်ဖြစ်သည်ကို မသိကြသ ¹⁷လော။ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျွန်ဖြစ်ဘူး သော်လည်း၊ ယခုတွင်ခံခဲ့ပြီးသော ဩဝါဒနည်းဥ ပဒေသ စကားကို စေတနာစိတ်နှင့် နားထောင် ကြသည်ဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြီး ¹⁸လှပေ၏။ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ လက်မှ လွှတ်ကြပြီဖြစ်၍၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ ကျွန် ¹⁹ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ ငါဆိုသော်၊ သင်တို့ဇာတိပ ကတိအတိုင်း ဉာဏ်နည်းသောကြောင့်၊ လောကီ ဝေါဟာရအားဖြင့် ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည် မိမိတို့ ကိုယ်အင်္ဂါများကို အဓမ္မ အလိုင္ပါ ညစ် ညူးခြင်းတရား၊ အဓမ္မတရား၌ သွင်း၍ ကျွန် ^{20} ခံစေကြလော့။ သင်တို့သည် အပြစ်တရား၏ ကျွန်ဖြစ်စဉ် ကာလ၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရား၏ ²¹လက်မှ လွတ်ကြ၏။ ယခု သင်တို့ရှက်ကြောက် သော ထိုအကျင့်တို့ကို ကျင့်စဉ်အခါ၊ အဘယ်အ ကျိုးကိုရကြသနည်း။ ထိုသို့သောအကျင့်သည် ²²သေခြင်း၌ လမ်းဆုံးသတည်း။ ယခုမူကား၊ သင် တို့သည် အပြစ်တရား၏ လက်မှလွှတ်၍၊ ဘုရား သခင်၏ ကျွန်ဖြစ်ကြသည်နှင့် အညီ၊ သန့်ရှင်း ခြင်းအကျိုးကိုရကြ၏။ အဆုံး၌လည်း ထာဝရ ^{23} အသက်ကို ရကြလိမ့်မည်။ အပြစ်တရား၏ အခ ကားသေခြင်းပေတည်း။ ဘုရားသခင်ပေးတော် မူသော ဆုကျေးဇူးတော်ကား၊ ငါတို့ သခင်ယေ ရှုခရစ်အားဖြင့် ထာဝရ အသက်ပေတည်း။

7 ပညတ်တရားကို သိသောညီအစ်ကိုတို့၊ ပညတ် တရားသည် လူကို အသက်ထက် ²ဆုံးမျှသာပိုင်သည်ကို မသိကြသလော။ ဥပမာ ကား၊ လင်ရှိသောမိန်းမသည် လင်မသေ မှီတိုင် အောင်၊ ပညတ်တရားအားဖြင့် လင်၌ချည်နောင်

လျက်ရှိ၏။ လင်သေလျှင်မူကား လင်ဝတ်နှင့် လွတ်၏။ ထိုကြောင့်၊ မိမိလင်မသေမှီအခြား သော သူ၏ မယားဖြစ်လျှင်၊ မျောက်မထားသော မိန်းမဟု ခေါ် ထိုက် ၏။ လင်လေလျှင်မူကား၊ ထိုတရားနှင့်လွှတ်သည်ဖြစ်၍၊ အခြားသောသူ၏ မယားဖြစ်သော်လည်း၊ မျောက်မထားသောမိန်း ⁴မဟု ခေါ် စရာအကြောင်းမရှိ။ ထိုနည်းတူ၊ ငါညီ အစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် အခြားသော သူတည်း ဟူသော၊ သေခြင်းမှ ထမြောက် တော်မူသော သူ၏မယားဖြစ်၍၊ ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်နှင့် အညီ တိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ခရစ်တော်၏ ကိုယ် ခန္ဓာအားဖြင့်သေ၍ ပညတ်တရားနှင့်ကွာကြ၏။ ^{5} ငါတို့သည် ဧာတိပကတိ၌ ကျင်လည်သောအခါ၊ အပြစ်နှင့် စပ်ဆိုင်သောစိတ်တို့သည် ပညတ်တ ရား အားဖြင့်ပေါက်၍ သေခြင်းတရား၏အလိုနှင့် အညီ တိုးပွါးမည်အကြောင်း၊ ငါတို့၏ကိုယ်အင်္ဂါ များ၌ ပြူပြင် ကြ၏။ ယခုမှုကား၊ ကျမ်းစာ၌ပါ သော တရားဟောင်းကို မမှီဘဲ၊ ဝိညာဉ်တော်တ ရားသစ်ကို မှီ၍ အမှု ဆောင်ရွက်ခြင်းအလိုငှါ၊ ငါတို့သည် အသေသဖြင့် အုပ်ချုပ်သောပညတ် တရား၏လက်မှ လွှတ်ခြင်းသို့ ရောက်ကြပြီ။ သို့ဖြစ်၍ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်း။ ပညတ် တရား၌ အပြစ်ရှိသလော။ အပြစ်မရှိနိုင်ရာ။ သို့ရာတွင် ပညတ်တရားအားဖြင့်သာ အပြစ်သ ဘောကို ငါသိရ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ လောဘစိတ်မရှိစေနှင့်ဟု ပညတ်တရားမဆိုလျှင်၊ လောဘသဘောကိုငါမသိ။ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရ၍၊ ငါ၌ အမျိုး

မျိုးသော လောဘတို့ကို ဖြစ်စေ၏။ ပညတ်တ

ရားမရှိလျှင်၊ အပြစ်တရားသေ၏။ အထက်က ပညတ်တရားမရှိသဖြင့်၊ ငါသည် အသက်ရှင်

၏။ ပညတ်တရားပေါ် သောအခါ အပြစ် တရား ^{10} သည် ရှင်ပြန်၏။ ငါလည်း သေ၏။ အသက်ရှင် ခြင်းနှင့်ဆိုင်သော ပညတ်တရား သည် သေခြင်း ¹¹ နှင့် ဆိုင်သည်ကို ငါတွေ့၏။ အပြစ်တရားသည် ပညတ်တရားအားဖြင့် အခွင့်ရလျှင်၊ ငါ့ကို လှည့် ဖြား၍ ထိုတရားအားဖြင့် ငါ့ကို သတ်လေ၏။ ¹² ထိုကြောင့်၊ တရားတော်သည်သန့်ရင်းခြင်းရှိ၏။ ပညတ်တရားလည်း သန့်ရှင်းခြင်း၊ ဖြောင့်မတ် ²² ¹³ခြင်း၊ ကောင်းမြတ်ခြင်းရှိ၏။ သို့ဖြစ်လျှင် ကောင်း မြတ်သောအရာသည် ငါ၌သေခြင်းအကြောင်း ဖြစ်သလော။ မဖြစ်နိုင်ရာ။ အပြစ်တရားသည် မိမိ သဘောကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ကောင်းမြတ်သော အရာအားဖြင့် ငါ၌သေခြင်းကို ပြု၍ သေခြင်းအ ကြောင်းဖြစ်၏။ ထိုသို့ဖြစ်သောကြောင့် အပြစ် တရားသည် ပညတ်တော်အားဖြင့် အလွန်အပြစ် နှင့်ပြည့်စုံခြင်းရှိသတည်း။ ထိုမှတပါး ၊ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပက

14 ထိုမှတပါး ၊ပညတ်တရားသည် ဝိညာဉ်ပက တိနှင့် စပ်ဆိုင်သည်ကို ငါတို့သိကြ၏။ ငါမူ ကား ဧာတိ ပကတိရှိ၏။ အပြစ်တရားလက်၌ 15 ကျေးကျွန်ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူကား၊ ငါသည် ကိုယ်ကျင့်သော အကျင့်ကို မနှစ်သက်။ ကျင့် ချင်သော အကျင့်ကိုမကျင့်၊ ရွံ့ရှာသော အကျင့် ကို ကျင့်၏။ ထိုသို့ငါသည် မကျင့်ချင်သောအ ကျင့်ကို ကျင့်လျှင်၊ ပညတ်တရားဖြောင့်သည် 17 ဟု ငါဝန်ခံ၏။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ထိုမကောင်းသောအ ကျင့်ကို ငါ့ကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ

18 ၌နေသော အပြစ် တရားသည် ကျင့်၏။ ငါ့အ ထဲမှာ ငါ့ဇာတိပကတိ၌ ကောင်းသော အရာတ စုံတခုမျှ မတည်သည်ကို ငါသိ၏။ အကြောင်း မူကား၊ ငါသည်ကျင့်ချင်သော စိတ်ရှိသော်လည်း၊ ကောင်းစွာကျင့်တတ်သောအခွင့်ကိုရှာ၍ မတွေ့

¹⁹နိုင်။ ငါသည် ကျင့်ချင်သော အကျင့်ကောင်း ကို မကျင့်။ မကျင့်ချင်သော အကျင့်ဆိုးကို ကျင့်၏။ ထိုသို့ငါသည်မကျင့်ချင်သောအကျင့် ကို ကျင့်လျှင်၊ ငါကိုယ်တိုင်ကျင့်သည်မဟုတ်။ ငါ့အထဲ၌ နေသော အပြစ်တရားသည်ကျင့်၏။ ထိုသို့ကောင်းသော အကျင့်ကိုငါကျင့်ချင်သော အခါ၊ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်စေတတ် သော တရားကို ငါတွေ့၏။ ငါသည် အတွင်း လူအားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ ပညတ်တရားတော် တို့ နှစ်သက်၏။ သို့သော်လည်း ငါ့ကိုယ်အင်္ဂါ များ၌ ရှိသော တရားတပါးသည် စိတ်ဝိညာဉ် တရားကို ဆိုင်ပြိုင် တိုက်လှန်သဖြင့်၊ ငါ့ကိုယ် အင်္ဂါများ၌ ရှိသော အပြစ် တရားလက်သို့ ငါ့ကို ဘမ်းသွားအပ်နှံသည်ကို ငါမြင်၏။ ငါသည်ငြိုငြင် သောသူဖြစ်ပါသည်တကား၊ ဤအသေကောင်မှ ²⁵ ငါ့ကို အဘယ်သူ ကယ်လွှတ် မည်နည်း။ ငါတို့ သခင် ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကယ်လွှတ်တော်မှု သော ဘုရားသခင်၏ကျေးဇူးတော်ကြီးလှပေ၏။ ထိုသို့စိတ်ဝိညာဉ်အားဖြင့် ဘုရားသခင်၏ တရား တော် အလိုသို့၎င်း၊ ဧာတိပကတိအားဖြင့် အပြစ် တရား အလိုသို့၎င်း၊ ငါလိုက်တတ်၏။

8 ဘုရားသခင်ကယ်လွှတ်တော်မူသောကြောင့် ယေရှခရစ်၌တည်၍၊ ဧာတိပကတိအတိုင်း မကျင့်၊ ဝိညာဉ် ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောသူတို့ ²သည် အပြစ်စီရင်ခြင်း နှင့် လွတ်ကြ၏။ ယေရှခ ရစ်၌တည်၍ အသက်ရှင်စေသော ဝိညာဉ်တော် ၏တရားသည် အပြစ်တရား၏ လက်မှ၎င်း၊ သေခြင်းတရား၏လက်မှ၎င်း၊ ငါ့ကိုကယ်လွှတ် ³ပြီ။ ဧာတိပကတိကြောင့် ပညတ်တရားသည် အားနည်း၍ မတတ်နိုင်သောအမှုကို ဘုရားသ ခင်ပြု တော်မူခြင်းငှါ၊ အပြစ်နှင့်ပြည့်စုံသော

ဇာတိပကတိ၏ သဏ္ဌာန်ကို ဆောင်သော မိမိ သားတော်ကို စေလွှတ် တော်မူ၍၊ အပြစ်ဖြေ ဘို့ရာဇာတိပကတိ၌ အပြစ်ကို ဒဏ်ပေးတော် ^{4} မှု၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ဧာတိပကတိအတိုင်း ^{12} မကျင့်၊ ဝိညာဉ်ပကတိအတိုင်း ကျင့်သောငါတို့ သည်၊ တရား၌ ပါသောပညတ်တို့ကို စောင့် ^{5} ရှောက်မည်အကြောင်းတည်း။ ဧာတိပကတိရှိ သောသူတို့သည် ဧာတိပကတိ နှင့် စပ်ဆိုင်သော အရာတို့ကိုစွဲလမ်းသော စိတ်သဘော ရှိကြ၏။ ဝိညာဉ်ပကတိရှိသော သူတို့မှုကား၊ ဝိညာဉ် ပက တိနှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့ကို စွဲလမ်းသော စိတ် ^{6} သဘောရှိကြ၏။ ဧာတိပကတိစိတ်သဘောသည် ^{15} သားဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ သင်တို့သည် သေခြင်းအကြောင်းဖြစ်၏။ ဝိညာဉ်ပကတိစိတ် သဘောသည် အသက်ရှင်ခြင်းအကြောင်းနှင့် ငြိမ် ⁷သက်ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့် နည်းဟူမူကား၊ ဧာတိပကတိ စိတ်သဘောသည် ဘုရားသခင်နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၏။ ဘုရးသ ခင်၏ တရားတော်အလို သို့မလိုက်တတ်။ ထိုမျှ ⁸မကမလိုက်နိုင်။ ထိုကြောင့် ဧာတိပကတိ၌ ကျင် လည်သော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ စိတ် ⁹တော်နှင့်မတွေ့နိုင်ကြှ။ သို့သော်လည်း ဘုရားသ ခင် ဝိညာဉ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝပ် တော်မူလျှင်၊ သင်တို့သည် ဧာတိပကတိဘက်၌ ¹⁸ ရှိကြသည်မဟုတ်။ ဝိညာဉ်ပကတိဘက်၌ ရှိကြ ၏။ ခရစ်တော်၏ဝိညာဉ်ကိုမရသော သူမည် ¹⁰သည်ကား ခရစ်တော်နှင့်မဆိုင်။ ခရစ်တော်သည် သင်တို့အထဲ၌ရှိတော်မူလျှင်၊ ကိုယ်ကာယသည် အပြစ်ကြောင့်အသေဖြစ်သော်လည်း ဝိညာဉ်မှု ကား ဖြောင့်မတ်ခြင်းကြောင့် အသက်ရှင်လျက်ရှိ ¹¹၏။ ထိုမှုမက၊ ယေရှုကိုသေခြင်းမှ ထမြှောက်စေ တော်မူသော ဘုရား၏ဝိညာဉ်တော်သည် သင် တို့ အထဲ၌ ကျိန်းဝပ်တော်မူလျှင်၊ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြှောက်စေတော်မူသော ဘုရား

သည် သင်တို့အထဲ၌ ကျိန်းဝတ်သောမိမိဝိညာဉ် တော်အားဖြင့်၊ သေတတ်သော သင်တို့၏ ကိုယ် ကာယကိုပင် ရှင်စေတော်မူမည်။

သို့ဖြစ်၍ ညီအစ်ကိုတို့၊ ငါတို့သည်ဧာတိပ ကတိအတိုင်းကျင့်ရမည်အကြောင်း၊ ဧာတိပက တိ၏ ကျွန် ဖြစ်ကြသည်မဟုတ်။ သင်တို့သည် ဇာတိပကတိအတိုင်းအသက်ရှင်လျှင် သေရကြ မည်။ ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် ကိုယ်ကာယ ၏အ ကျင့်တို့ကို သေစေလျှင် အသက်ရှင်ကြလိမ့် မည်။ ဘုရားသခင်၏ဝိညာဉ်တော် ဆုံးမပဲ့ပြင် တော် မူသမျှသော သူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ တဖန်ကြောက် ရွံ့တတ်သော ကျွန်၏သဘော ကို ရကြသည်မဟုတ်။ အဗ္ဗအဘဟုခေါ် ရသော အခွင့်နှင့် သားဖြစ်ခြင်း၏ သဘောကိုရကြပြီ။ ¹⁶ ငါတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားဖြစ်ကြသည်ဟု ဝိညာဉ်တော်သည် ငါတို့၏ဝိညာဉ်နှင့်အတူ သက် သေ ခံတော်မူ၏။ သားမှန်လျှင်အမွေခံ၊ ဘုရား သခင်၏ အမွေခံဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်နှင့်အ တူ ဘုန်းဝင်စားမည် အကြောင်း၊ ထိုသခင်နှင့်အ တူ ဆင်းရဲဒုက္ခကိုခံရလျှင်၊ ထိုသခင်နှင့်ဆက်ဆံ သောအမွေခံလည်းဖြစ်ကြ၏။ ငါတို့အား ပေါ် ထွန်းလတံ့သော ဘုန်းကို

ထောက်သော်၊ ယခုမျက်မှောက်ကာလ၌ ခံရ သော ဆင်းရဲဒုက္ခကို ပမာဏမပြုထိုက်ဟု ငါသ တောရှိ၏။ ဤလောကသည် ဘုရားသခင့်သား တို့၏ ပေါ် ထွန်းခြင်းအရာကို အလွန်တောင့်တ ²⁰မြော်လင့်လျက် နေ၏။ ဤလောကသည် အနိစ္စ ²¹နိုင်ငံသို့အလိုလို လိုက်သည်မဟုတ်။ ဘုရားသ ခင်သားထူးမြတ်သော လွှတ်ခြင်း ချမ်းသာတည်း ဟူသော ဖေါက်ပြန်ပျက်စီးခြင်း အနှောင် အဖွဲ့ မှ ကယ်လွှတ်ခြင်း ချမ်းသာကို ဝင်စားမည်ဟု မြော်လင့်ရသော အခွင့်ကိုပေး၍အနိစ္စနိုင်ငံသို့

လိုက်စေ တော်မူသောသူ၏ အလိုတော်ကြောင့်
22 သာ လိုက်ရ၏။ ဤလောကတနိုင်ငံလုံးသည် ယခု
တိုင်အောင် တညီတညွတ်တည်းညည်းတွား၍
ဆင်းရဲခြင်းဝေဒနာကို ခံရသည်ဟုငါတို့သိကြ၏။
30
23 ထိုမျှမကဝိညာဉ်တော်၏ ကျေးဇူးတော် အစအ
ဦးကို ခံပြီးသော ငါတို့သည်လည်း၊ သားအရာ၌
ချီးမြှောက်ခြင်းအကြောင်းတည်းဟူသော ကိုယ်
ခန္ဓာ ရွေးနှုတ်ခြင်းချမ်းသာကို မြော်လင့်၍၊ စိတ်
24 နှလုံးအထဲ၌ ညည်းတွားလျက်နေကြ၏။ ငါတို့
သည် မြော်လင့်ခြင်းအားဖြင့် ကယ်တင်တော်
မူခြင်းသို့ ရောက်ကြ၏။ မြော်လင့်သောအရာ

တွေ့မြင်သော အရာကိုအဘယ်ကြောင့် မြော်လင့် ²⁵ ရမည်နည်း။ ငါတို့သည် မတွေ့မမြင်သောအရာ ကို မြော်လင့်လျှင်မှုကား၊ ထိုအရာကိုသည်းခံ

ကို တွေ့မြင်လျှင် မြော်လင့်စရာ အကြောင်းမရှိ။

²⁶ သောစိတ်နှင့် ငံ့လင့်၍ နေကြ၏။ ထိုမှတပါး၊ ³³ ငါတို့မတတ်နိုင်သောအရာမှာ ဝိညာဉ်တော်သည် မစတော်မူ၏။ ငါတို့သည်ဆုတောင်း သင့်သည် အတိုင်း အဘယ်ဆုကို တောင်းရမည်ဟုမသိ ³⁴ ကြ။ သို့ရာတွင် ငါတို့ဆုတောင်းခြင်းအမှုကို နှုတ် မမြွက်နိုင်သော ညည်းတွားခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်

²⁷တော်သည် စောင့်မတော်မူ၏။ စိတ်နှလုံးကို စစ်တော်မူသောသူသည်လည်း ဝိညာဉ်တော်၏ စိတ်သဘောကိုသိတော်မူ၏။ အကြောင်း မူကား ဝိညာဉ်တော်သည် သန့်ရှင်းသူတို့၏ ဆုတောင်း ခြင်းအမှုကို ဘုရားသခင်၏အလိုတော်နှင့် အညီ စောင့်မ တော်မူ၏။

28 ဘုရားသခင်ကို ချစ်သောသူတည်းဟူသော ကြံစည်တော်မူခြင်းအတိုင်း ခေါ် တော်မူသောသူ တို့၏ အကျိုးကို ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် တညီတညွတ်တည်း ပြုစုကြသည်ကို ငါတို့သိကြ 29 ၏။ ဘုရားသခင်၏သားတော်သည် အများသော ညီတို့တွင် သားဦးဖြစ်တော်မူမည်အကြောင်း၊ ဘုရား သခင်သည် ရှေ့မဆွကသိတော်မူသော သူတို့ကို သားတော်၏ပုံသဏ္ဌာန်နှင့်တညီတည်း ဖြစ်စေခြင်းငှါ ရှေ့မဆွက ခွဲခန့်မှတ်သားတော် မူ၏။ ထိုသို့ ခွဲခန့်မှတ်သားနှင့်သောသူတို့ကို ခေါ် တော်မူ၏။ ခေါ် တော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ဖြောင့်မတ်ရာ၌ တည်စေတော်မူ၏။ ထိုသို့ တည် စေတော်မူသော သူတို့ကိုလည်း ချီးမြှောက်တော် မူ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဤအရာများတို့၌ အဘယ်သို့ ပြောစ ရာရှိသနည်း။ ဘုရားသခင်သည် ငါတို့ဘက်၌ ရှိတော်မူလျှင်၊ အဘယ်သူသည် ငါတို့တဘက်၌ နေနိုင်မည်နည်း။ မိမိသားတော်ရင်းကို မနှမြော ဘဲ၊ ငါတို့ရှိသမျှ အဘို့အလိုငှါ စွန့်တော်မူသောသူ သည်၊ သားတော်နှင့် တကွ ခပ်သိမ်းသောအရာ တို့ကို ငါတို့အားမပေးဘဲ အဘယ်သို့ နေတော်မှု မည်နည်း။ ဘုရားသခင်ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့ကို အဘယ်သူသည် အပြစ်တင်မည်နည်း။ ဖြောင့်မတ်ရာ ၌တည်စေသောသူကား ဘုရားသ ခင်ပေတည်း။ အပြစ်စီရင်သောသူကား အဘယ် သူနည်း။ အသေခံ၍ခံသည်သာမက၊ သေခြင်း မှထမြှောက်၍ ဘုရားသခင်၏ လက်ျာတော် ဘက်၌နေလျက်၊ ငါတို့ အဘို့ဆုတောင်းသောသူ ကား ခရစ်တော်ပေတည်း။ ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်း မေတ္တာနှင့်ငါတို့ကို အဘယ်သူကွာစေမည်နည်း။ အကယ်စင်စစ် ကိုယ်တော်အတွက် အကျွန်ုပ်တို့ သည် အစဉ်မပြတ်အသေသတ်ခြင်းကို ခံရကြ ပါ၏။ သတ်ဘို့ရာထားသော သိုးကဲ့သို့ အကျွန်ုပ် တို့ကို သူတပါး မှတ်တတ်ကြပါ၏ဟု ကျမ်းစာ လာသည်နှင့်အညီ၊ ဆင်းရဲ ငြိုငြင်ခြင်း၊ ညှဉ်းဆဲ နှိပ်စက်ခြင်း၊ မွတ်သိပ်ခြင်း၊ အဝတ်အချည်းစည်း ရှိခြင်း၊ ဘေးနှင့်တွေ့ကြူခြင်း၊ ကွပ်မျက် ခြင်းခံရ သော်လည်း၊ ထိုအမှုတို့တွင် အဘယ်အမှုသည် ခရစ်တော်၏ချစ်ခြင်းမေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ကို 37 ကွာစေမည်နည်း။ မကွာစေသည်သာမက၊ ငါတို့ ကို ချစ်တော်မူသောသူ၏ ကျေးဇူးတော်ကြောင့်၊ ငါတို့သည် ထိုအမှု ခပ်သိမ်းတို့ကို ခံစဉ်တွင်ပင် 38 အထူးသဖြင့် အောင်မြင်ကြ၏။ အကြောင်းမူ ကား၊ သေခြင်းဖြစ်စေ၊ အသက်ရှင် ခြင်းဖြစ်စေ၊ ကောင်းကင်တမန်ဖြစ်စေ၊ အထွဋ်အမြတ် ဖြစ် စေ၊ အာဏာတန်ခိုးဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ် စေ၊ အာဏာတန်ခိုးဖြစ်စေ၊ မျက်မှောက်အရာဖြစ် ဖြစ်စေ၊ နောင်လာလတံ့သောအရာဖြစ်စေ၊ အမြင့် ဖြစ်စေ၊ အနိမ့်ဖြစ်စေ၊ ဤအရာမှစ၍ အဘယ်နိမ္မိ တအရာမျှသည်၊ ငါတို့သခင်ယေရှခရစ် အားဖြင့် ခံရသောဘုရားသခင်၏ မေတ္တာတော်နှင့် ငါတို့ ကို မကွာစေနိုင်ဟု ငါသည်သဘောကျလျက်ရှိ

🖸 ငါ့ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်သည် သန့် 🗲 ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော်နှင့်တကွ ငါ့ဘက်၌ သက်သေခံလျက်၊ ငါသည်မှသာမပါ၊ ခရစ်တော် ²ရှေ၌ မှန်ကန်စွာ ပြောသည်ကား၊ ငါသည် အလွန် ဝမ်းနည်းခြင်းရှိ၏။ စိတ်နှလုံး ထဲ၌ မခြားမလပ် ^{3} ပူပန်ခြင်းဝေဒနာရှိ၏။ အကြောင်းမူကား၊ ဧာတိ အားဖြင့် ငါ့အမျိုးသားချင်းဖြစ်သော ငါ့ညီအစ် ကိုတို့အတွက်၊ ငါသည်ကိုယ်တိုင် ခရစ်တော်နှင့် ခွါ၍ ကျိန်ခြင်း ကိုခံချင်လောက်အောင် စိတ်ရှိ၏။ ⁴ ထိုသူတို့သည် ဣသရေလလူဖြစ်၍၊ သားအရာ၌ ချီးမြှောက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဘုန်းအာနုဘော်တော်နှင့် ၎င်း၊ ပဋိညာဉ်တရားတို့နှင့်၎င်း၊ ပညတ်တရား ထားခြင်းနှင့် ၎င်း၊ ဝတ်ပြူခြင်းနှင့်၎င်း၊ ဂတိတော် ¹⁴ ^{5} တို့နှင့်၎င်း၊ ဆိုင်ကြ၏။ ဘိုးဘေးများတို့နှင့်ဆက် နွယ်သောသူလည်း ဖြစ်ကြ၏။ ခရစ်တော်သည် လည်း၊ ဧာတိအမျိုးအားဖြင့် ထိုသူတို့၏ အမျိုး ¹⁵ ဖြစ်တော်မူ၏။ ထိုခရစ်တော်သည်လည်း ခပ် သိမ်းသောအရာတို့ကို အစိုးရတော်မူ၍ ထာဝရ

မင်္ဂလာရှိတော်မူသော ဘုရားသခင်ဖြစ်တော်မူ ၏။ အာမင်။

ထိုသို့ဆိုသော် ဘုရားသခင်၏ ဂတိတော်မ တည်ဟု ငါမဆိုလို။ အကြောင်းမူကား၊ ဣသရေ လနှင့် ဆက်နွယ်သော သူအပေါင်းတို့သည် ဣသ ⁷ရလလူမှန် မဟုတ်။ ထိုနည်းတူအာဗြဟုံ၏ အမျိုး အနွယ်ဖြစ်သော သူအပေါင်းတို့သည် အာဗြဟံ ၏သားမှန်မဟုတ်။ ဣဇာတ် ၌သာ သင်၏အမျိုး ⁸တည်လိမ့်မည်ဟု ဗျာဒိတ်တော်ရှိ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဇာတိအမျိုးသားတို့သည် ဘုရားသခင်၏သားမှန် မဟုတ်။ ဂတိတော်နှင့်ဆိုင်သော သားတို့သည် ⁹အမျိုးအနွယ်မှန်သည်ဟု မှတ်တော်မူ၏။ ဂတိ တော်အချက်ဟူမှုကား၊ ယခုမှစ၍ ကာလ အချိန် စေ့သောအခါ၊ ငါလာ၍စာရာသည် သားကို ရလိမ့် မည်ဟု လာသတည်း။ ထိုမျှမက၊ ရေဗက္ကသည် ငါတို့ အဘဣ္ကဧာက်နှင့် စုံဘက်၍ ပဋိသန္ဓေစွဲ ယူသောအခါ၊ ဘုရားသခင် ရွေးကောက်တော် မူခြင်းနှင့် ယှဉ်သောအကြံတော်သည် အကျင့် အားဖြင့် မတည်၊ ခေါ် တော်မူသော သူ၏အ လိုတော်အားဖြင့်တည်မည် အကြောင်း၊ သားမ ဘွားမှီ၊ ထိုသားတို့သည် ကောင်းသော အကျင့်၊ ¹²မကောင်းသောအကျင့်ကိုမကျင့်မှီ၊ သားအကြီး သည် သားအငယ်၌ ကျွန်ခံရလိမ့်မည်ဟု ထိုမိန်း မအား ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ယာကုပ်ကိုငါချစ်၏။ ဧသောကို မုန်း၏ဟု ကျမ်း စာလာသတည်း။ သို့ဖြစ်၍၊ အဘယ်သို့ ပြောရ မည်နည်း။ ဘုရားသခင်သည် မတရားသောအမှု ကို ပြုတော်မူ သလော။ ထိုသို့မပြောရ။

¹⁵ ဘုရားသခင်က၊ ငါသည်ကျေးဇူးပြုလိုသော သူကိုကျေးဇူးပြုမည်။ သနားလိုသောသူကိုလည်း သနား မည်ဟု မောရှေကို မိန့်တော်မူ၏။

¹⁶ ထိုကြောင့်၊ လိုချင်သောသူသည် တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ပြေးသောသူသည်လည်း တတ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ကျေးဇူးပြုတော်မူသော ဘုရားသခင် ¹⁷သာလျှင် တတ်နိုင် တော်မူ၏။ ကျမ်းစာ၌ ဖာရော ဘုရင်ကိုဆိုသည်ကား၊ ငါ့တန်ခိုးကို သင်၌ ငါပြ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါ့နာမကို မြေကြီး တပြင်လုံးတွင် ကျော်စောစေခြင်းငှါ၎င်း၊ သင့်ကို ချီးမြှောက်ခဲ့ပြီ ¹⁸ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီ၊ ကျေးဓူးပြုလို သော သူကို ကျေးဇူးပြုတော်မူ၏။ ခိုင်မာစေလို ¹⁹သော သူကိုလည်း ခိုင်မာစေတော်မူ၏။ သို့ဖြစ် လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည်အဘယ်ကြောင့် အပြစ် တင်တော်မူသေးသနည်း။ အဘယ်သူသည် အလို တော်ကို ဆီးတားဘူးသနည်းဟု ဆိုမည်လော။ ဘုရားသခင်ကို ငြင်းဆန်သော အချင်းလူ၊ ²⁹ သင်သည်ကား အဘယ်သူနည်း။ လုပ်အပ်သော အရာ သည် လုပ်တတ်သောသူအား၊ အဘယ် ကြောင့် ငါ့ကို ဤသို့လုပ်သနည်းဟု ဆိုရမည် ²¹လော။ အိုးထိန်းသမားသည် အိုးမြေကို ပိုင်သည် မဟုတ်လော။ အိုးမြေတပုံတည်းနှင့်အိုးမြတ်၊ ^{22} အိုးယုတ်ကို လုပ်ပိုင်သည်မဟုတ်လော။ ဘုရား ^{30} သခင်သည် မိမိအမျက်တော်ကိုပြ၍၊ တန်ခိုးတော် ကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ အလိုတော်ရှိလျက်၊ ပျက် စီးခြင်းအဘို့ ပြင်ဆင်သော အမျက်ရာအိုးများ တို့ကို အလွန်သည်းခံခြင်းခန္တီနှင့် သည်းခံတော် မှုသည် မှန်လျှင် အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ²³ ချီးမြှောက်ခြင်းအဘို့ပြင်ဆင်တော်မူနှင့်သော ကရှ ²⁴ဏာခံရာ အိုးများတည်းဟူသော၊ ယုဒအမျိုးသား တို့အထဲမှသာမဟုတ်၊ တပါး အမျိုးသားတို့အထဲ မှ ပရောဖက်ဟောရှေဆိုသည်အတိုင်း ခေါ် တော် မူသော ငါတို့၌ ဘုန်းအာနုဘော်တော် ကြွယ်ဝ ³³ ခြင်းကို ထင်ရှားစေခြင်းငှါ ပြုတော်မူသည် မှန် ²⁵လျှင်၊ အဘယ်ပြောဘွယ်ရှိအံ့နည်း။ ဟောရှေ၏ ကျမ်းစာ၌ လာသည်ကား၊ ငါ၏ လူမဟုတ်သော

သူကိုငါ၏လူဟူ၍ ငါခေါ် မည်။ မချစ်သော သတို့ သမီးကိုလည်း အချစ်ဟူ၍ ငါခေါ် မည်။ သင် တို့သည်ငါ၏လူမဟုတ်ဟုပြောဆိုရာ အရပ်၌ နေသောသူတို့သည်၊ အသက်ရှင်တော်မူသော ဘုရား သခင်၏သားဟု ခေါ် ဝေါ်ခြင်းကို ခံရကြ လိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။ ပရောဖက်ဟေရှာယ သည်လည်း၊ ဣသရေလ အမျိုးကို ရည်မှတ်၍ ကွေးကြော်သည်ကား၊ ဣသရေလ အမျိုးသား တို့သည် သမုဒ္ဒရာသဲလုံးနှင့် အမျှများသော်လည်း၊ ကြွင်းသောသူတို့သာလျှင် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ ရောက်ကြလိမ့်မည်။ အမှုတော်ကို တရားသ ဖြင့် ပြီးစီးစေခြင်းငှါ ဆုံးဖြတ်တော်မှုမည်။ ထာဝ ရဘုရားသည်မြေပေါ် မှာ ဆုံးဖြတ်တော်မူသော အမှုကို ပြုတော်မှုလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။ ထိုသို့ နှင့်အညီ၊ ဟေရှာယသည် အထက်က ဆိုပြန် သည်ကား၊ ကောင်းကင်ဗိုလ်ခြေ့အရှင်ထာဝရ ဘုရားသည်ငါတို့၌ မျိုးစေ့ကို ကြွင်းစေတော်မမှု လျှင်၊ ငါတို့သည်သောဒုံမြို့ကဲ့သို့ ဖြစ်၍ ဂေါမော ရမြို့နှင့် တူကြပြီ။

30 ထိုကြောင့်၊ အဘယ်သို့ပြောရမည်နည်းဟူမူ ကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီအောင် မလိုက်သော တပါး အမျိုးသားတို့သည် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို မှီကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မှီကြ၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် မတ်ခြင်းတရားကိုမှီအောင်လိုက်သော ဣသရေ လလူတို့မူကား၊ ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို မမှီကြ။ အဘယ်ကြောင့် မမှီကြသနည်း။ ယုံကြည် ခြင်း အားဖြင့်မလိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့် အားဖြင့် မလိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အား အားဖြင့် မလိုက်၊ ပညတ်တရား၏ အကျင့်အား ဖြင့်သာ လိုက်ကြ သတည်း။ ကျမ်းစာ၌လာသည် ကား၊ ထိမိ၍ လဲစရာ ကျောက်၊ မှားယွင်းစရာ ကျောက်ကို ဖိအုန်တောင်ပေါ် မှာ ငါချထား၏။ ထိုကျောက်ကို အမှီပြုသောသူ မည်သည်ကား၊

ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ နိုင်ရာဟုလာသည်နှင့်မညီ၊ ထိုကျောက်ကို ဣသရေလလူတို့သည် ထိမိ၍ လဲကြ၏။

10 ညီအစ်ကိုတို့၊ ဣသရေလလူတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်းသို့ ရောက်စေ ခြင်းငှါ၊ ငါ၏စေတနာ အလိုရှိ၍ ဘုရားသခင် ²ကို ဆုတောင်းလေ့ရှိ၏။ ထိုသူတို့သည် မှန် သောပညာမရှိသော်လည်း၊ ဘုရားသခင် ဘက်၌ စိတ်အားကြီးသည်ဟု သူတို့အဘို့ ငါသက်သေ ^{3} ခံ၏။ ထိုသူတို့သည် ဘုရားသခင်၏ ဖြောင့်မတ် ခြင်းတရားကို မသိဘဲ၊ ကိုယ်ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို တည်စေခြင်း ငှါ ရှာကြံသောကြောင့်၊ ဘုရား သခင်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်း တရားကို ဝန်မခံကြု။ ⁴ ယုံကြည်သောသူအပေါင်းတို့သည် ဖြောင့်မတ်ရာ သို့ ရောက်မည်အကြောင်း၊ ပညတ်တရားသည် ^{5} ခရစ်တော်အားဖြင့် စုံလင်ခြင်းရှိ၏။ မောရှေက လည်း၊ ထိုအကျင့်ကို ကျင့်သောသူသည် ထိုအ ကျင့်အားဖြင့် အသက်ရှင်လိမ့်မည်ဟု ပညတ်၊ တရားနှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားကို ⁶ရည်မှတ်၍ ရေးထားသတည်း။ ယုံကြည်ခြင်း နှင့်စပ်ဆိုင်သော ဖြောင့်မတ်ခြင်းတရားဆိုသည် ⁷ကား၊ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူတက်လိမ့်မည် နည်း။ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူဆင်းလိမ့်မည် နည်းဟု စိတ်ထဲမှာ မအောက်မေ့နှင့်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ခရစ်တော်ကို ဆောင်ခဲ့ခြင်းငှါ ကောင်းကင်သို့ အဘယ်သူ တက်လိမ့်မည်နည်း။ ခရစ်တော်ကို သေခြင်းမှ ထမြှောက်စေခြင်းငှါ နက်နဲရာထဲသို့ အဘယ်သူ ဆင်းလိမ့်မည်နည်း ^{8} ဟု ဆိုလိုသတည်း။ တဖန်ဆိုသည်ကား၊ တရား တော်သည် သင်နှင့် နီး၏။ သင်၏ နူတ်၌၎င်း၊ သင်၏နုလုံး၌၎င်း ရှိသည်ဟု ဆို၏။ ထိုသို့ဆို သော်၊ ငါတို့ ဟောသောယုံကြည်ခြင်း တရားကို

ဆိုလိုသတည်း။ အဘယ်သို့နည်းဟူမှုကား၊ သင် သည် သခင် ယေရှုကိုနှုတ်ဖြင့် ဝန်ခံ၍၊ ဘုရား သခင်သည် သူ့ကို သေခြင်းမှ ထမြှောက်စေ တော်မူပြီဟု စိတ်နှလုံးထဲ၌ ယုံကြည်လျှင်၊ ကယ် ¹⁰ တင်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ ဖြောင့်မတ်ရာသို့ ရောက်ခြင်းငှါ စိတ်နှလုံးဖြင့် ယုံကြည်ရ၏။ ကယ် တင်ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းငှါ နူတ်ဖြင့် ဝန်ခံရ၏။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကျောက်ကို အမှီပြု သော သူမည်သည်ကား၊ ရှက်ကြောက်ခြင်းမရှိ နိုင်ရာဟု လာသတည်း။ ယုဒအမျိူး၊ ဟေလသ အမျိုးကိုမရွေး၊ လူ အပေါင်းတို့ကို အစိုးရသော အရှင်တပါးတည်းရှိ၍၊ ကိုယ်တော်ကိုပဌာနပြု သော သူအပေါင်းတို့၌ ကျေးမှူး ကြွယ်ဝတော်မှု ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ ထာဝရဘုရားကို ပဌနာ ပြုသောသူရှိသမျှတို့သည် ကယ်တင်တော်မူခြင်း သို့ ရောက်ရကြလတံ့။

သို့ရာတွင်၊ မယုံကြည်လျှင် အဘယ်သို့ ပဌနာ ပြုနိုင်မည်နည်း။ သိတင်းမကြားလျှင် အဘယ် သို့ ယုံကြည် နိုင်မည်နည်း။ ဟောပြောသောသူ မရှိလျှင် အဘယ်သို့ ကြားနိုင်မည်နည်း။ လူကို မစေလွှတ်လျှင် အဘယ်သို့ ဟောပြောနိုင် မည် နည်း။ ထိုသို့နှင့်အညီကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငြိမ် သက်ခြင်း၏ဝမ်းမြှောက်စရာ သိတင်း၊ ကောင်း ကျိုး ချမ်းသာ၏ ဝမ်းမြှောက်စရာသိတင်းကို ကြားပြောသော သူ၏ခြေတို့သည် အလွန်တင့် တယ်စွတကားဟု လာသတည်း။ သို့သော်လည်း၊ လူအပေါင်းတို့သည် ဝမ်းမြောက်စရာသိတင်းကို နားထောင်ကြသည်မဟုတ်။ ပရောဖက် ဟေရှာယ စကားဟူမှုကား၊ အိုထာဝရဘုရား၊ အကျွန်ုပ်တို့ ဟောပြောသော သိတင်းစကားကို အဘယ်သူ ယုံပါ သနည်းဟုဆို၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ယုံကြည်ခြင်း သည် ကြားနာခြင်း အားဖြင့်ဖြစ်၏။ ကြားနာ

ခြင်းသည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော် ¹⁸ အားဖြင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် လူအပေါင်းတို့သည် မကြားရကြပြီလော။ အမှန်ကြားရကြပြီ။ သူတို့ ၏အသံသည်မြေတပြင် လုံး၌ နှံပြား၍၊ သူတို့၏ စကားသည် မြေကြီးစွန်းတိုင်အောင် ရောက်လေ ¹⁹ပြီဟုငါဆို၏။ တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ဣသရေလ လူတို့သည် ဤအမှုကို မသိကြသလော။ မောရှေ က၊ မရေရသော လူမျိုးအားဖြင့် သင်တို့သည် ငြူစူသောစိတ်ရှိစေခြင်းငှါ၎င်း၊ ပညာမရှိသောလူ မျိုးအားဖြင့် စိတ်ဆိုးစေခြင်းငှါ ၎င်း၊ ငါပြုမည်ဟု ²⁰ရှေဦးစွာ ဆို၏။ ဟေရှာယသည် သာ၍ရဲရင့်စွာ ဆိုသည်ကား၊ ငါ့ကိုမရှာသော သူတို့သည် ငါ့ကို တွေ့ရကြ၏။ ငါ၏ အကြောင်းကို မေးမြန်းသော ²¹သူတို့၌ ငါထင်ရှားသည်ဟု ဆို၏။ ဣသရေလ လူတို့ကို ရည်မှတ်၍ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊ နားမထောင်ငြင်းဆန်တတ်သော လူမျိုးသို့ တနေ လုံးငါသည် လက်ဝါးကို ဖြန့်ရပြီဟု ဆိုသတည်း။ ြ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဘုရားသခင်သည် မိမိ လူမျိုးကို ပယ်တော်မူပြီလောဟုမေး သော်၊ ပယ်တော်မမှုဟုဆိုရ၏။ ငါပင်ဣသရေလ လူဖြစ်၏။ အာဗြဟံအမျိုး၊ ဗင်္ယာမိန် အနွယ် ^{10} ^{2} ဖြစ်၏။ ဘုရားသခင်သည် အထက်က သိမှတ် တော်မူသော မိမိလူတို့ကို ပယ်တော်မမူ။ ပရော ^{3} ဖက်ဧလိယက၊ အိုထာဝရဘုရား၊ သူတို့သည် ^{11} ကိုယ်တော်၏ ပရောဖက်များကို သတ်ကြပါပြီ။ ကိုယ်တော်၏ယစ်ပလ္လင်များကို ဖြို့ဖျက် ကြပါပြီ။ အကျွန်ုပ်တယောက်တည်းကျန်ရစ်၍၊ အကျွန်ုပ် အသက်ကိုပင် ရှာကြပါ၏ဟု ဘုရားသခင်ရှေ့မှာ ဣသရေလအမျိုးတဘက်၌လျှောက်ထားသည် ဟု ကျမ်းစာ၌ ပါသော အကြောင်းကိုသင်တို့ ^{4} သည် မသိကြသလော။ ထိုသို့လျှောက်သောအ ခါ၊ အဘယ်သို့ ဗျာဒိတ် ထားတော်မူသနည်း ဟူမူကား၊ ဗာလရှေ၌ ဒူးမထောက် သောလူ

ခုနစ်ထောင်တို့ကို ငါ့အဘို့ ငါကျန်ကြွင်းစေပြီ ဟုမိန့်တော်မူ၏။ ထိုနည်းတူ၊ ယခုကာလတွင် ပင် ကျေးဇူးတော်အတိုင်း ရွှေကောက်တော်မူ ^{6} သော အကြွင်းအကျန် ရှိသေး၏။ ကျေးဇူးတော် အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့် မရှိ၊ ရှိလျှင်ကျေးဇူးသည် ကျေးဇူးမဟုတ်။ ကိုယ် ကျင့်သောအကျင့်အားဖြင့်ရှိလျှင်၊ ကျေးဇူးအား ဖြင့်မရှိ၊ ရှိလျှင်ကိုယ်ကျင့်သောအကျင့်သည် ⁷အကျင့် မဟုတ်။ သို့ဖြစ်လျှင်အဘယ်သို့နည်း၊ က္ကသရေလလူတို့သည် ရှာသောအရာကို မတွေ့ မရကြ။ ရွေးကောက်တော်မူသော သူတို့သာ တွေ့ရကြ၏။ ကြွင်းသောသူတို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံး လွှမ်း၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ဘုရားသခင်သည် အိပ်ချင်သောသဘောကို၎င်း၊ မမြင်နိုင်သော မျက်စိကို၎င်း၊ မကြားနိုင်သော နားကို၎င်း၊ ထိုသူတို့အား ပေးတော်မူပြီဟုလာ ၏။ ထိုကျမ်းစာချက်သည် ယနေ့ တိုင်အောင် ပြည့်စုံသတည်း။ ဒါဝိဒ်၏စကားဟူမှုကား၊ သူတို့ စားပွဲသည် သူတို့၌ ကျော့ကွင်းသော်၎င်း၊ ဂျမ်း သော်၎င်း၊ ထောင် ချောက်သော်၎င်း၊ ခံထိုက် သော အပြစ်သော်၎င်း ဖြစ်ပါစေ။ သူတို့သည် မမြင်နိုင်အောင်မျက်စိကွယ်ပါစေ။ သူတို့ကျော သည်လည်း အစဉ်ကုန်းပါစေဟု လာ သတည်း။ သို့ဖြစ်လျှင်၊ ဣသရေလလူတို့သည်လဲ၍ နေရ သည်တိုင်အောင် ထိမိကြပြီလောဟု မေးသော်၊ လဲ၍မနေရကြ။ သူတို့၏စိတ်ကို နှိုးဆော်စရာ အကြောင်း ရှိစေခြင်းငှါ၊ သူတို့၏လဲခြင်းအား ဖြင့် ကယ်တင်တော် မူခြင်း ကျေးဇူးသည်တ ^{12} ပါးအမျိုးသားတို့၌ သက်ရောက် လေ၏။ သူတို့ ၏လဲခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏ စီးပွါး ကို၎င်း၊ သူတို့၏ရှုံးခြင်းအရာသည်တပါး အမျိုး သား တို့၏ စီးပွါးကို၎င်း ပြုစုလျှင်၊ သူတို့၏ ပြည့် စုံခြင်းအရာသည်သာ၍ ပြုစုမည်မဟုတ်လော။

¹⁸ ထိုသို့ဆိုသော်၊ ငါသည်တပါးအမျိုးသားတို့နှင့် ဆိုင်သော တမန်တော်ဖြစ်သည်နှင့်အညီ၊ ထိုတ မန်တော် ၏ အရာကို ချီးမွမ်းလျက်၊ ငါ့အမျိုး သားချင်းတို့၏ စိတ်ကို တခုခုအားဖြင့်နှိုးဆော်၍၊ အချို့တို့ကို ကယ်တင်ခြင်းငှါ၊ တပါးအမျိုးသား ¹⁵ ဖြစ်သော သင်တို့အားဆိုရသတည်း။ ထိုသူတို့ကို ပယ်တော်မူခြင်းအရာသည် လောကီသားတို့၏ မိဿဟာယဖွဲ့ခြင်းအကြောင်း ဖြစ်လျှင်၊ သူတို့ကို သိမ်းဆည်းတော်မူခြင်းအရာသည် သေခြင်းမှထ မြှောက်ရှင်ပြန်ခြင်းကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ် ^{16} လော။ အဦးနယ်သော မှန့်စိမ်းသည်သန့်ရှင်း ^{25} လျှင်၊ တပုံလုံးသန့်ရှင်းလိမ့်မည်။ အမြစ်သန့် ရှင်းလျှင်၊ အခက် အလက်များလည်း သန့်ရှင်း ^{17} ကြလိမ့်မည်။ အချို့သောအခက်တို့ကို ချိုးဖဲ့ပြီး မှ၊ ရှိင်းသော သံလွှင့်ပင်တည်းဟူသော သင်ကို အထက်ငှတ်၌ ဆက်၍ စိုက်သဖြင့်၊ အခက်များ နှင့် အတူသံလွင်ပင်အမြစ်ကို၎င်း၊ အဆီဩဇာ ^{26} ကို၎င်း ဆက်ဆံလျှင်၊ ချိုးဖဲ့သော အခက်တို့ကို ^{18} ကဲ့ရဲ့ဝါကြွားခြင်းမရှိနှင့်။ ဝါကြွားလျှင်မူကား၊ သင် သည်အမြစ်ကို မဆောင်၊ အမြစ်သည် သင့်ကို ^{19} ဆောင်၏။ ငါ့ကိုဆက်၍စိုက်ခြင်းငှါထိုအခက်တို့ ကို ချိုးဖဲ့ ပြီဟု သင်ဆိုပြန်လျှင်၊ မှန်စေတော့။ ²⁰မယုံကြည်သောစိတ်ရှိသောကြောင့် သူတို့ ကိုချိုး ဖွဲ့သည်ဖြစ်၍၊ သင်သည်ယုံကြည်ခြင်းအားဖြင့် သာ တည်၏။ မာနစိတ်မရှိစေနှင့်။ ကြောက် ^{28} ²¹ခြင်းစိတ်ရှိစေလော့။ အကြောင်းမှုကား၊ ဘုရား သခင်သည် ပကတိ အခက်များကို နုမြောတော် မမူလျှင်၊ သင်တို့ကို နုမြော တော်မူမည်လော။ ^{22} သို့ဖြစ်၍၊ လဲသောသူတို့၌ ပြင်းစွာ စီရင်တော် ^{29} မှုခြင်းကို၎င်း၊ ကျေးဇူးတော်၌သင်သည် တည် နေလျှင်၊ သင်၌ပြုတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ၎င်း၊ ဤနှစ်ပါးကို အောက်မေ့လော့။ ကျေးမှူး တော်၌မတည်မနေလျှင်၊ သင်သည်လည်းခုတ်

 ^{23} ပစ်ခြင်းကိုခံရမည်။ သူတို့သည်မယုံကြည်သော စိတ်ပျောက်လျှင်၊ အပင်၌တဖန် ဆက်၍စိုက် သောအခွင့်ကို ရကြလိမ့်မည်။ သူတို့ကို တဖန် ဆက်၍ စိုက်ခြင်းငှါ ဘုရားသခင်တတ်နိုင်တော် ^{24} မှု၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ပကတိရိုင်း သော သံလွင်ပင်မှ သင့်ကိုခုတ်ယူ၍၊ ကောင်း သော သံလွင်ပင်၌ ပကတိကို မလိုက်ဘဲ ဆက် ၍စိုက်သည် မှန်လျှင်၊ ပကတိအခက်ဖြစ်သော ထိုသူတို့သည် မိမိတို့ သံလွင်ပင်၌ ဆက်၍စိုက် သောအခွင့်ကို သာ၍ရကြမည် မဟုတ်လော။ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ဝါကြွားသောစိတ်မ ရှိစေမည်အကြောင်း၊ တပါးအမျိုးသားအပေါင်း တို့သည် မဝင်မှီတိုင်အောင်၊ ဣသရေလလူအချို့ တို့ကို မှောင်မိုက်ဖုံးလွှမ်းခြင်းအကြောင်းတည်း ဟူသော နက်နဲ သောအရာကို မသိဘဲနေစေခြင်း ငှါ ငါအလိုမရှိ။

ထိုသို့ကျမ်းစာနှင့်အညီ၊ ဣသရေလလူ အပေါင်းတို့သည် ကယ်တင်ခြင်းသို့ ရောက် ကြလိမ့်မည်။ ကျမ်းစာချက်ဟူမှုကား၊ ကယ် ၍၊ မတရားသော အမှုကို ယာကုပ်အမျိုးသားတို့ မှ လွှဲတော်မူလတံ့၊ သူတို့အပြစ်များကို ငါပယ် ရှင်းသောအခါ၊ သူတို့၌ ငါပေးသော ပဋိညာဉ်တ ရားသည် ထိုသို့သော တရားဖြစ်၏ဟု လာသ တည်း။ သူတို့သည် ဧဝံဂေလိတရားအားဖြင့် မှုကား သင်တို့အကြောင်းကြောင့် ရန်သူဖြစ် ကြ၏။ ရွေးကောက် တော်မူခြင်းအားဖြင့်မူကား၊ ဘိုးဘေးများအကြောင်းကြောင့် ချစ်သူဖြစ်ကြ၏။ အဘယ်သို့နည်းဟူမူကား၊ ဘုရားသခင် ပေးသ နားတော်မူခြင်း၊ ခေါ် ထားတော်မူခြင်း ကျေးဇူး သည် ဖောက်ပြန်ခြင်းသဘောမရှိ၊ သင်တို့သည် အထက်က၊ ဘုရားသခင်၏ စကားတော်ကို နားမ ထောင်ဘဲနေသော်လည်း၊ ယခုတွင် သူတို့ နားမ

ထောင်ခြင်းအမှုအားဖြင့်၊ သနားတော်မူခြင်း ကို ^{31} ခံရသကဲ့သို့၊ ထိုနည်းတူ၊ သင်တို့ခံရသော သနား တော်မူခြင်းအားဖြင့် သူတို့လည်းသနားတော်မူ ခြင်းကို ခံရမည် အကြောင်း၊ ယခုတွင်သူတို့ ³²သည် နားမထောင်ဘဲ နေရကြ၏။ ဘုရားသ ခင်သည် လူအပေါင်းတို့ကို သနားတော်မူခြင်း အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ လူအပေါင်းတို့ကို နားမထောင် ³³ြင်းအဖြစ်၌ ချုပ်ထားတော်မူ၏။ ဘုရားသခင် ၏ပညာနှင့် ဉာဏ်တော်သည် အလွန်ကျယ်ဝန်း နက်နဲစွတကား။ စီရင်တော်မှုချက်တို့ကို အဘယ် သူမျှစစ်၍ မကုန်နိုင်။ ကြွတော်မူရာလမ်းတို့ကို ^{34} လိုက်၍ရှာသော်လည်းမတွေ့မမှီနိုင်။ ထာဝရဘု ရား၏စိတ်တော်ကို အဘယ်သူသိသနည်း။ ထာဝ ရဘုရားနှင့်အဘယ်သူသည် တိုင်ပင် ဘက်ပြု ^{35} သနည်း။ ကျေးဇူးဆပ်တော်မူရမည်အကြောင်း၊ ထာဝရ ဘုရား၌ အဘယ်သူသည် ကျေးမှူးပြု ³⁶ဘူးသနည်း။ ခပ်သိမ်းသောအရာတို့သည် ကိုယ် တော်အထဲက၎င်း၊ ကိုယ်တော်အားဖြင့်၎င်း၊ ကိုယ် တော်အဘို့ အလိုငှါ၎င်း ဖြစ်ကြ၏။ ကမ္ဘာအဆက် ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။

12 ညီအစ်ကိုတို့၊ အသက်ရှင်ခြင်းလက္ခ ဏာ၊ သန့်ရှင်းခြင်းလက္ခဏာ၊ ဘုရား သခင်နှစ်သက်တော်မူ ဘွယ်သောလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံသော ယစ်ကို သင်တို့သည် ပူဇော်၍၊ မိမိကိုယ်ခန္ဓာကို ဘုရားသခင်အား ဆက်ကပ် ခြင်းတည်းဟူသော သင်တို့ပြုအပ်သော ဝတ် ကို ပြုမည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်၏ ကရုဏာ တော်ကို ထောက်ထား၍၊ သင်တို့ကို ငါတိုက် ၁တွန်းနှိုးဆော်ပေ၏။ သင်တို့သည် လောကီပုံ သဏ္ဌာန်ကို မဆောင်ကြနှင့်။ ကောင်းမြတ်သော အရာ၊ နှစ်သက်ဘွယ်သောအရာ၊ စုံလင်သော အရာတည်းဟူသော ဘုရားသခင်အလိုတော်ရှိ

သော အရာသည် အဘယ်အရာဖြစ်သည်ကို သင်နိုင်မည်အကြောင်း၊ စိတ်နှလုံးကို အသစ် ပြင်ဆင်၍ ပုံသဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲခြင်းသို့ ရောက် ကြလော့။ သင်တို့သည် ကိုယ်ကိုထင်သင့်သည် အတိုင်းထက်လွန်၍ မထင်ဘဲ၊ ဘုရားသခင်သည် လူအသီးအသီး တို့အား ယုံကြည်ခြင်းကို ဝေပေး တော်မူသည်နှင့်အညီ၊ ကိုယ်ကိုလျောက်ပတ်စွာ ထင်ရမည် အကြောင်း ငါသည် ကိုယ်ခံရသော ကျေးဇူးတော်ကိုအမှီပြုလျက်၊ သင်တို့တွင် ရှိသ မျှသောသူတို့ကိုမှာထား၏။ ဥပမာကား၊ ကိုယ်တ ခု၌ အင်္ဂါအများရှိသည်ဖြစ်၍၊ ထိုအင်္ဂါအများ သည် ဆောင်ရွက်စရာအမှုတခု တည်း မရှိသကဲ့ သို့၊ ထိုအတူ၊ အများဖြစ်သောငါတို့သည် ခရစ် တော်၌တကိုယ်တည်းဖြစ်၍၊ အသီးအသီးအင်္ဂါ ချင်း ဖြစ်ကြ၏။ ထိုသို့ပေးတော်မူသော ကျေးဇူး တော်အတိုင်း ငါတို့သည် အသီးသီးအပြားပြား သော ဆုများကိုခံရသည် ဖြစ်၍၊ ပရောဖက်အ ရာရှိလျှင်၊ ယုံကြည်ခြင်း၏ပမာဏကို ရသည် ⁷အတိုင်း ပရောဖက်ပြူကြကုန်အံ့။ ဓမ္မဆရာအ ရာရှိလျှင်၊ ဓမ္မဆရာ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်ကြ ကုန်အံ့။ ဆုံးမသြဝါဒပေးသောသူသည် ထိုအမှု ⁸ ကိုဆောင်ရွက်စေ။ နှိုးဆော်သွေးဆောင်သောသူ သည် ထိုအမှုကို ဆောင်ရွက်စေ။ အစွန့်အကြဲ ဝေငုသောသူသည် လျစ်လျူသောစိတ်နှင့်ဝေငှ စေ။ အုပ်ချုပ်သောသူသည် လုံ့လဝိရိယနှင့် အုပ် ချုပ်စေ။ မစသနားခြင်း အမှုကိုပြုသောသူသည် စေတနာစိတ်နှင့်ပြုစေ။

9 မေတ္တာစိတ်သည် လျှိုဝူက်ခြင်းနှင့် ကင်းစေ လော့။ ဆိုးညစ်သောအမှုကို စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာကြ လော့။ ကောင်းမွန်သောအမှု၌ မှီဝဲဆည်းကပ်ကြ လော့။ ညီအစ်ကိုချစ်ခြင်းအရာမှာ၊ ပကတိပေါက် ဘော်ကဲ့သို့ တယောက်ကိုတယောက်စုံမက်ကြ 20

လော့။ ချီးမွှမ်း ခြင်းအရာမှာ၊ သူတပါးကို ကိုယ် ¹¹ထက်ချီးမြှောက်ကြှလော့။ အားထုတ်ခြင်းအရာ မှာ ပျင်းရိခြင်းမရှိဘဲလျက်၊ စိတ်တန်းသဖြင့် သခင်ဘုရား၏အလိုတော်သို့လိုက်၍ အားထုတ် ^{12} ကြလော့။ မြော်လင့်လျက် ဝမ်းမြောက်ကြလော့။ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်သောအခါ သည်းခံကြလော့။ ဆုတောင်း ပဌနာပြူခြင်းအမှုကို အမြဲပြုကြလော့။ ¹³သန့်ရှင်းသောသူတို့သည် ဆင်းရဲသောအခါ ဝေငှ ပေးကမ်းကြလော့။ အာဂန္ထုတို့အား ဧည့်သည် ¹⁴ဝတ်ကို ကြိုးစား၍ပြုကြလော့။ သင်တို့ကို ညှဉ်း ဆဲသောသူတို့အဘို့ မေတ္တာ ပို့ကြလော့။ ကျိန် ဆဲခြင်းကိုမပြု၊ မေတ္တာပို့ခြင်းကိုသာ ပြုကြလော့။ ¹⁵ ဝမ်းမြှောက်သောသူတို့နှင့်အတူ၊ ဝမ်းမြှောက်ခြင်း ကို၎င်း၊ ငိုကြွေးသောသူတို့နှင့်အတူ ငိုကြွေးခြင်း ¹⁶ ကို ၎င်း ပြူကြလော့။ အချင်းချင်းစိတ်သဘော တညီတညွှတ်တည်း ရှိကြလော့။ ဂုဏ်စည်းစိမ် ကိုငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိကြနှင့်။ နှိမ့်ချသောသူတို့ကို အပေါင်းအဘော်လုပ်ကြလော့။ ငါသည် ပညာ ¹⁷ရှိ၏ဟု ကိုယ်ကိုမထင်ကြနှင့်။ အဘယ်သူကို မျှ ရန်တုံ့မမူကြနှင့်။ လူအပေါင်းတို့ရှေ့မှာ တင့် တယ်လျောက်ပတ်သော အကျင့်ကို ကြံစည်ကြ ¹⁸လော့။ သင်တို့သည် တတ်နိုင်သမျှအတိုင်း လူအ ¹⁹ပေါင်းတို့နှင့် အသင့်အတင့်နေကြလော့။ ချစ်သူ တို့၊ သူတပါးသည်သင်တို့ကို ပြစ်မှားလျှင်၊ ကိုယ် တိုင် အပြစ်ပြန်၍ မတုံ့ကြနှင့်။ အမျက်တော် ကို အခွင့်ပေးကြလော့။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါသည် အပြစ်တရားကို စီရင်ပိုင်၏။ အပြစ် နှင့်အလျောက် ငါဆပ်ပေးမည်ဟု ထာဝရဘု ^{20} ရားမိန့်တော်မူ၏။ ထိုကြောင့်သင်၏ရန်သူသည် မွတ်သိပ်လျှင် လုပ်ကျွေးလော့။ ရေငတ်လျှင် သောက်စရာဘို့ပေးလော့။ ထိုသို့ပြုလျှင်။ သူ၏ ²¹ ခေါင်းပေါ် ၌ မီးခဲကိုပုံထားလိမ့်မည်။ အဆိုးအာ

ဖြင့် အရှုံးမခံနှင့် အကောင်းအားဖြင့် အဆိုးကို နိုင်လော။

13 အစိုရသော မင်းအာဏာစက်၏ အုပ်စိုး ခြင်းကို လူတိုင်းဝန်ခံစေ။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင်၏ အခွင့်မရှိလျှင်၊ မင်းအာ ဏာစက်မရှိ။ အာဏာစက်ရှိသမျှသည် ဘုရားသ ခင် ခန့်ထားတော်မူရာဖြစ်သတည်း။ ထိုကြောင့်၊ မင်းအာဏာကို ဆန်သောသူသည် ဘုရားသခင် စီရင်တော်မူရာကို ဆန်သောသူဖြစ်၏။ ထိုသို့ဆန် သောသူသည် ရာဇဝတ်ကို ခံရမည်။ မင်းမူကား၊ ကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သောသူကြောက် ဘို့ဖြစ်သည်မဟုတ်။ မကောင်းသော အကျင့် ကို ကျင့်သောသူကြောက်ဘို့၏။ မင်းအာဏာ ကို မကြောက်ဘဲနေချင်သလော။ ကောင်းသော အကျင့်ကိုကျင့်လော့။ ကျင့်လျှင်မင်းအာဏာ ကြောင့်ချီးမွှမ်းခြင်းကို ခံရလိမ့်မည်။ မင်းသည် ကား၊ သင်၏အကျိုးအလိုငှါ ဘုရားသခင်၏ အစေခံဖြစ်၏။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့် လျှင်၊ ကြောက်ခြင်းမရှိစေလော့။ အကြောင်းမှု ကား၊ မင်းသည်အချည်းနှီးထားကို ဆောင်သည် မဟုတ်။ မကောင်းသောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတို့ကို အပြစ်တရားစီရင်၍ ရာဇဝတ်ပေးပိုင် သော သူတည်းဟူသော ဘုရားသခင်၏ အစေခံ ဖြစ်သတည်း။ ထိုကြောင့်၊ ရာဇဝတ်ကိုကြောက် သောကြောင့်သာ မင်းအာဏာစက်၏အုပ်စိုးခြင်း ကို ဝန်ခံရမည် မဟုတ်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်သိသော စိတ်ကို ထောက်၍ ဝန်ခံရမည်။ ထိုအကြောင်း ကြောင့် အခွန်အတုတ်ကို ပေးကြလော့။ မင်းတို့ သည် ဘုရားသခင်၏ အမှုစောင့်ဖြစ်၍၊ အမှုတော် ⁷ ကို အမြဲထမ်းကြ၏။ ထိုကြောင့်၊ လူအသီးအသီး ခံထိုက်သည်အတိုင်း ပေးကြလော့။ အခွန်ကိုခံ ထိုက်သောသူအား အခွန်ကို ၎င်း၊ အကောက်ကို

ခံထိုက်သော သူအား အကောက်ကို၎င်း ပေးကြ လော့။ ကြောက်ထိုက်သောသူကို ကြောက်ကြ လော့။ ရှိသေထိုက်သောသူကို ရှိသေကြလော့။ အချင်းချင်းချစ်ခြင်းမေတ္တာမှတပါး အဘယ် ကြွေးမျှ မတင်စေနှင့်။ သူတပါးကိုချစ်သောသူ ⁹သည် အကျင့်တရားနှင့်ပြည့်စုံပြီ။ အကြောင်းမှု ကား၊ သူ့မယားကိုမပြစ်မှားနှင့်၊ လူအသက်ကို မသတ်နှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကိုမခိုးနှင့်၊ မမှန်သော သက် သေကိုမခံနှင့်၊ သူ့ဥစ္စာကို တပ်မက်လိုချင်သော စိတ်မရှိစေနှင့်ဟူသော ပညတ်မှစ၍ အခြားသော ပညတ် ရှိသမျှတို့သည်၊ ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူကို ကိုယ်နှင့်အမျှ၊ ချစ်လော့ဟူသော ပညတ် ^{10} တခု၌ အပါအဝင် ဖြစ်ကြ၏။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရှိ သောသူသည် ကိုယ်နှင့် မစပ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုးကို မဖျက်ဆီးတတ်။ ထိုကြောင့်၊ ချစ် ခြင်းမေတ္တာသည် အကျင့်တရားပြည့်စုံရာ ဖြစ် သတည်း။

11 ထိုမှတပါး၊ ငါတို့ကို ကယ်တင်သော ကျေးဇူး တော်သည် ငါတို့ ယုံကြည်သော နေ့ရက်၌ နီး သည်ထက် ယခုသာ၍ နီးသောကြောင့်၎င်း၊ ညဉ့် အချိန်ကုန်လှ၍ နေ့အချိန်ရောက်လုသောကြောင့် ၎င်း၊ ယခုအခါ အိပ်ပျော်ရာမှ နိုးရသော အချိန် ရောက်ခဲ့ပြီဟု ငါတို့သည် သိ၍ ကာလအချိန်ကို ထောက်လျက်၊ မှောင်မိုက်၏အကျင့်ကို ပယ်ရှား ၍၊ အလင်း၏ လက်နက်စုံကို ဝတ်ဆင်ဆောင် 13 ရွက်ကြကုန်အံ့။ ပွဲလုပ်ခြင်း၊ ယစ်မျိုးသောက်ကြူး ခြင်း၊ မတရားသော မေထုန်၌ မှီဝဲခြင်း၊ ကိလေ သာညစ်ညူးခြင်း၊ ရန်တွေ့ခြင်း၊ ဂုဏ်ပြိုင်ခြင်းအ မှုတို့ကို ကြဉ်ရှောင်၍၊ နေ့အချိန်၌ကဲ့သို့ တင့် တယ်လျောက်ပတ်စွာ ကျင့်ဆောင် ပြုမူကြကုန်

14 အံ့။ သခင်ယေရှုခရစ်ကို ယူတင်ဝတ်ဆောင်ကြ လော့။ ကိုယ်ကာယ၏တပ်မက်ခြင်းအလိုငှါ မကြံ စည် ကြနှင့်။

4 ယုံကြည်အားနည်းသော သူတို့ကို လက် ခံကြလော့။ သို့ရာတွင် ယုံမှားဘွယ် သော ပြဿနာတို့ကို ထိုသူနှင့်မဆွေးနွေးကြုနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးကို စားအပ်သည်ဟု လူအချို့ယုံ၏။ အားနည်းသောသူမှုကား၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ကို သာစား၏။ အမျိုးမျိုးကို စားသောသူသည် မစား သောသူကို မထီမဲ့မြင် မပြုစေနှင့်။ မစားသော သူသည်လည်း၊ စားသော သူကိုမစစ်ကြောမစီ ရင်စေနှင့် အကြောင်းမှုကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ့ကိုလက်ခံတော်မူပြီ။ သူတပါးပိုင်သော လူကို စစ်ကြောစီရင်သော သင်သည် အဘယ်သူနည်း။ သူသည်မိမိသခင်စီရင်သော အားဖြင့်သာအပြစ် လွှတ်ခြင်း၊ အပြစ်ခံခြင်းသို့ ရောက်ရ၏။ သူသည် အပြစ်လွှတ်ခြင်းသို့ရောက်လိမ့်မည်။ အကြောင်း မူကား၊ ဘုရားသခင်သည် သူ၏ အပြစ်ကို လွှတ် ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူ၏။ နေ့ရက်တရက်ထက် တရက် သာ၍မြတ်သည်ဟု လူအချို့ထင်တတ် ၏။ လူအချို့မထင်။ လူတိုင်းမိမိ စိတ်သဘောကျ ^{6} ပါစေ။ နေ့ရက်ကိုစောင့်သောသူသည် သခင်ဘု ရားကို ထောက်၍ စောင့်၏။ နေ့ရက်ကို မစောင့် သော သူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ မစောင့်ဘဲနေ၏။ စားသောသူသည်သခင်ဘုရား ကို ထောက်သောစိတ်နှင့် စား၍ ကျေးဓူးတော် ရှိသည်ဟု ဝန်ခံ၏။ မစားသော သူသည်လည်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်သောစိတ်နှင့် မစားဘဲ ⁷နေ၍၊ ကျေးဇူးတော်ရှိသည်ဟုဝန်ခံ၏။ ငါတို့ တွင် အဘယ်သူမျှကိုယ်အဘို့အလိုငှါ အသက်

မရှင်။ အဘယ်သူမျှကိုယ်အဘို့အလို့ငှါမသေ။ 16 8 အသက်ရှင်လျှင်၊ သခင်ဘုရားအဘို့ အလိုငှါ ရှင် 17 ၏။ သေလျှင်လည်း၊ သခင်ဘုရား အဘို့အလို ငှါ သေ၏။ ထိုကြောင့်အသင်ရှင်သည်ဖြစ်စေ၊ သေသည် ဖြစ်စေ၊ သခင်ဘုရားဆိုင်တော်မူ၏။ 9 အကြောင်းမူကား၊ ခရစ်တော်သည်၊ သေသော 18 သူတို့ကို၎င်း၊ ရှင်သောသူတို့ကို၎င်း၊ အစိုးရသော အရှင် ဖြစ်လိုသောငှါ အသေခံ၍၊ ခံပြီးမှအသက် 19 ရှင်ပြန် တော်မူ၏။

10 သင်သည် ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ်ကြောင့် စစ်ကြောစီရင်သနည်း။ ညီအစ်ကိုချင်းကို အဘယ် ကြောင့် မထီမဲ့မြင်ပြုသနည်း။ ငါတို့ရှိသမျှသည် ခရစ်တော်၏ တရားပလ္လင်တော်ရှေ့သို့ ရောက်ရ 11 ကြမည်။ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ငါအသက်ရှင် တော်မူသည်ဖြစ်၍၊ ငါ့ရှေ၌ လူတိုင်းဒူးထောက်ရ 21 မည်။ ဘုရားသခင်အားလူတိုင်းမိမိနှုတ်နှင့် သစ္စာ 12 ခံရမည်ဟု ထာဝရဘုရားမိန့်တော်မူ၏။ သို့ဖြစ်၍၊ ငါတို့ရှိသမျှသည် ဘုရားသခင် စစ်ကြောတော်မူ 22

ခြင်းကို ခံရကြမည်။

The proof of the proof

¹⁶နှင့်။ သင်တို့သည် အခွင့်သည်အမှုမှာ ကဲ့ရဲ့စရာ အကြောင်းမရှိစေနှင့်။ ဘုရားသခင်၏ နိုင်ငံတော် သည် အစားအသောက်၌ မတည်။ ဖြောင့်မတ် ခြင်း၊ ငြိမ်သက်ခြင်း၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ်တော် အားဖြင့် ခံရသော ဝမ်းမြှောက်ခြင်း၌ တည်၏။ ထိုသို့ကျင့်၍ ခရစ်တော်၏အမှုကို ဆောင်ရွက် သောသူသည် ဘုရားသခင့်ရှေ၌ နှစ်သက်ဘွယ်၊ လူတို့ တွင် ချီးမွှမ်းဘွယ်ဖြစ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ငြိမ် သက်ခြင်းနှင့်၎င်း၊ အချင်းချင်းတည်ဆောက်ခြင်း နှင့်၎င်း ယှဉ်သောအရာတို့ကို မှီအောင်လိုက်ကြ ကုန်အံ့။ ဘုရားသခင်၏ အမှုတော်ကို သင်၏ အစာအလိုငှါ မဖျက်ဆီးနှင့်။ အစာအမျိုးမျိုးတို့ သည် စင်ကြယ်၏။ သို့သော်လည်း သူတပါးထိ မိ၍ လဲစရာအကြောင်းနှင့် စားသော သူသည် အပြစ်ရှိ၏။ အမဲသားကိုစားခြင်း၊ စပျစ်ရည်ကို သောက်ခြင်း ကိစ္စမှစ၍၊ ညီအစ်ကိုထိမိ၍ လဲစရာ အကြောင်း၊ မှားယွင်း စရာအကြောင်း၊ အားနည်း စရာအကြောင်းများကို ရှောင်အပ်၏။ သင်သည် ယုံခြင်းရှိလျှင် ကိုယ်အလိုအလျောက် ဘုရားသ ခင့်ရှေ၌ ရှိစေလော့။ ကိုယ်လက်ခံသောအမှုမှာ ကိုယ်ကိုမစစ်ကြော မစီရင်သောသူသည် မင်္ဂလာ ²³ ရှိ၏။ ယုံမှားသောသူသည် စားလျှင်၊ ယုံသော စိတ် မရှိဘဲ စားသောကြောင့် အပြစ်စီရင်ခြင်း ကိုခံရ၏။ ယုံသောစိတ်မရှိဘဲ ကျင့်သမျှသော အကျင့်တို့သည် အပြစ်ရှိကြ၏။

15 သို့ဖြစ်၍၊ အားရှိသောငါတို့သည် ကိုယ် အလိုသို့မလိုက်၊ အားနည်းသောသူတို့၏ ² အားနည်းခြင်းကို သည်းခံရကြမည်။ ထိုသို့ငါရှိ သမျှသည်ကိုယ်နှင့်စပ်ဆိုင်သော သူ၏ အကျိုး ကို ထောက်၍၊ သူ့ကိုတည်ဆောက်စေခြင်းငှါ ³သူ၏ အလိုသို့ လိုက်ကြကုန်အံ့။ အကြောင်းမူ ကား၊ ခရစ်တော်သည်ကိုယ်အလိုသို့ မလိုက်။

ကျမ်းစာလာသည်အတိုင်း ကဲ့ရဲခြင်းကို ခံရတော် မူ၏။ ကိုယ်တော်ကို ကဲ့ရဲ့သော သူတို့၏စကား သည် အကျွန်ုပ်အပေါ် သို့ ရောက်ပါ၏ဟု ကျမ်း ^{4} စာလာ သတည်း။ ငါတို့သည် ကျမ်းစာ၌ပါသော ^{12} သည်းခံခြင်း၊ သက်သာခြင်း အကြောင်းများကို အမှီပြူ၍ မြော်လင့်ရ သော အခွင့်ရှိစေခြင်းငှါ။ ကျမ်းစာ၌ အထက်ကရေးထားသမျှသည် ငါတို့ ^{5} ကို ဆုံးမဩဝါဒပေး၍ ရေးထား သတည်း။ သင် ^{13} တို့သည် ငါတို့ သခင်ယေရှုခရစ်၏ ခမည်းတော် တည်းဟူသော ဘုရားသခင်ကို တညီ တညွှတ် ⁶တည်း နှုတ်မြွက်၍ ချီးမွမ်းစေခြင်းငှါ၊ ယေရှုခ ရစ်၏အလိုတော်အတိုင်း အချင်းချင်း စိတ်တ ညီတညွတ်တည်းရှိကြမည်အကြောင်း၊ သည်းခံ ခြင်း၊ သက်သာခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသခင်သည် ¹⁴ ⁷ကယ်မ သနားတော်မူပါစေသော။ ခရစ်တော် သည် ဘုရားသခင်၏ဘုန်းတော်ကို ထင်ရှားစေ လျက်၊ သင်တို့ကိုလက်ခံ တော်မူသည်နည်းတူ၊ ¹⁵ သင်တို့သည် တယောက်ကိုတယောက်လက်ခံ ကြလော။

တဖန်ငါဆိုသည်ကား၊ ယေရှုခရစ်သည် ဘုရား သခင်၏ သစ္စာတော်ကို ထောက်၍၊ ဘိုးဘေးများ ^{9} ခံရသော ဂတိတော်တို့ကိုတည်စေခြင်းငှါ၊ အရေ ^{16} ကိုဟော ပြောသောအမှုကို ဆောင်ရွက်၍၊ တပါး ဖျားလှီးခြင်းကိုခံသော သူတို့၏အမှုကို ဆောင် ရွက်တော်မူ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဘုရားသခင်၏ကရုဏာတော်ကို အံ့သြချီးမွမ်းကြ လိမ့်မည်။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာလာသည်ကား၊ ထိုကြောင့်တပါးအမျိုးသားတို့တွင် ကျေးဓူးတော် ကို အကျွန်ုပ်ချီးမွမ်း၍၊ နာမတော်ကို ထောမနာ ¹⁰သီချင်း ဆိုပါမည်ဟု လာသတည်း။ တဖန်လာ သည်ကား ၊ တပါးအမျိုးသားတို့၊ သင်တို့သည် ဘုရားသခင်၏လူမျိုးနှင့်အတူ ဝမ်းမြောက် ခြင်း

ရှိကြလော့ဟုလာ၏။ တဖန်ကား၊ လူမျိုးအပေါင်း တို့၊ ထာဝရဘုရားကို ချီးမွမ်းကြလော့။ လူအ နွယ်အပေါင်းတို့၊ အလွန်ချီးမွမ်း ကြလော့ဟုလာ ၏။ တဖန်ဟေရှာယဆိုသည်ကား၊ ယေရှဲ၏ အမြစ်ပေါက်၍ တပါးအမျိုးသားတို့ကို အုပ်စိုး ခြင်းငှါ ပေါ် ထွန်းသောသူဖြစ်လိမ့်မည်။ ထိုသူကို တပါးအမျိုးသားတို့သည် ကိုးစားကြလိမ့်မည်ဟု ဆိုသတည်း။ သင်တို့သည်သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ် တော်၏ တန်ခိုးအားဖြင့် မြော်လင့်ခြင်းပါရမီနှင့် ကြွယ်ဝစေခြင်းငှါ၊ ယုံကြည်သောစိတ်ရှိ၍ ဝမ်း မြောက်သက်သာခြင်း အမျိုးမျိုးတို့နှင့်ပြည့်စုံမည် အကြောင်း၊ မြော်လင့် ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသ ခင်သည် ကယ်မသနားတော်မူပါ စေသော။

ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ကောင်းသောပက တိ သဘောနှင့် ပြည့်စုံ၍ အရာရာတို့ကို သိနား လည်သဖြင့်၊ အချင်းချင်းဆုံးမခြင်းငှါ တတ်နိုင် သည်ကို ငါသဘော ကျလျက်ရှိ၏။ သို့သော် လည်း၊ သန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်သည် သန့် ရှင်းစေတော်မူသော နှစ်သက်ဘွယ်ရာ ပူဇော် သက္ကာတည်းဟူသော တပါးအမျိုးတို့ကို ပူဇော် ခြင်းငှါ ငါသည် ဘုရားသခင်၏ ဧဝံဂေလိတရား အမျိုးသားတို့တွင် ယေရှုခရစ်၏ အမှုဆောင် ဖြစ်မည်အကြောင်း၊ ဘုရားသခင်သည် ငါ၌အပ် ပေးတော်မူသော ကျေးဇူးတော်ကို ငါအမှီ ပြု၍၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ကို သတိပေးလျက်သာ၍ ရဲရင့်စွာ ရေးလိုက်ပါ၏။ ထိုကြောင့်၊ ဘုရားသခင် နှင့်စပ်ဆိုင်သောအရာတို့၌ ငါသည် ယေရှုခရစ် ကို အမှီပြု၍ ဝါကြွားဝမ်းမြှောက် ခြင်းအကြောင်း ရှိ၏။ တပါးအမျိုးသားတို့သည် စကားအားဖြင့် ၎င်း၊ အကျင့်အားဖြင့်၎င်း၊ နားထောင်စေခြင်းငှါ၊

ခရစ်တော်သည် နိမိတ်လက္ခဏာ၊ အံ့ဘွယ်သော အမှုများ၌ ပါသောတန်ခိုး၊ သန့်ရှင်းသော ဝိညာဉ် တော်၏ တန်ခိုးကိုပြ၍၊ ငါ့အားဖြင့်ပြုတော်မူသ ^{19} မျှတို့ကိုသာ ငါပြောဝံ့၏။ ထိုကျေးဇူးတော်ကိုအ မှီပြူလျက်၊ ငါသည် ယေရုရှလင်မြို့မှစ၍ ဣလု ရိတ်ပြည်တိုင်အောင် ပတ်ဝန်းကျင်အရပ်တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝံအောင်ပတ်ဝန်းကျင် အရပ်တို့၌ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရားကို အကုန်အစင် ^{20} ဟောပြောခဲ့ပြီ။ ထိုသို့အခြားသူတည်သော တိုက် မြစ်အပေါ် မှာ ငါထပ်၍ မတည်မဆောက်။ ခရစ် တော်၏နာမကို မကြားဘူးသော အရပ်၌ ဧဝံဂေ လိတရားကိုဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ငါကြိုး ^{21} စားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာ လာသည်ကား၊ ထိုသူ၏ အကြောင်းကို အဘယ် သူမျှမပြဘူးသော်လည်း၊ သူတို့ သည် မြင်ကြ လိမ့်မည်။ မကြားဘူးသောသူတို့သည် နားလည် ကြလိမ့်မည်ဟု လာသတည်း။

ကြလ်မဲ့မည်ဟု လာသတည်း။

22 ထိုကြောင့် သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသော အခွင့်
23 မရှိ။ အဆီးအတားများလှပြီ။ ယခုမူကား၊ ဤအ
ရပ်တို့၌အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှိရာ သို့သွား
ခြင်းငှါ တာရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး အလိုရှိသော

24 ကြောင့်၊ စပါနိပြည်သို့ငါသွားသောအခါ၊ လမ်း
ခရီး၌ သင်တို့ကို တွေ့မြင်၍ သင်တို့နှင့်အတူ
ပေါင်းဘော်လျက် အတန်အရာအလို ပြည့်စုံပြီး
မှ၊ ထိုပြည်သို့သင်တို့ ပို့ဆောင်ခြင်းကျေးဇူးကို

25 ခံမည်ဟု မြော်လင့်၏။ ယခုအခါသန့်ရှင်းသူ
တို့ကိုလုပ်ကျွေး၍၊ ယေရုရှလင်မြို့သို့ ငါသွားရ

26 မည်။ အကြောင်းမူကား၊ မာကေဒေါန်ပြည်သား
တို့နှင့် အခါယပြည်သားတို့သည်၊ ယေရုရှလင်
မြို့၌ ဆင်းရဲသော သန့်ရှင်းသူတို့အား ဉစ္စာကို

27 ဝေမျှ၍ စေတနာစိတ်နှင့် လှူကြုပြီ။ စေတနာ
စိတ်ရှိသည်ဟုဆိုသော်၊ ထိုသူတို့သည် ကျေးဇူး

တင်သောသူဖြစ်ကြ၏။ အကြောင်းမှုကား၊ တပါး

အမျိုးသားတို့သည် ဓမ္မဉစ္စာကို ယုဒအမျိုးသား တို့နှင့် ဆက်ဆံ၍ခံရသည်မှန်လျှင်၊ လောကီဉစ္စာ ³ကို လှူ၍ လုပ်ကျွေးအပ်၏။ ထိုကြောင့်၊ ဤအ မှုကို ငါဆောင်ရွက်၍ ဤအလှူလက်ဆောင်ကို လုံခြုံစေပြီးလျှင်၊ သင်တို့အနားမှာ ရှောက်၍ စပါနိ ⁹ပြည်သို့သွားမည်။ သင်တို့ရှိရာသို့ ငါရောက်သော အခါ။ ခရစ်တော်၏ ဧဝံဂေလိတရား၌ ပါသော ကောင်းကြီး မင်္ဂလာ ပြည့်စုံခြင်းနှင့် ရောက်လာ မည်ကို ငါသိ၏။

မြစ်အပေါ် မှာ ငါထပ်၍ မတည်မဆောက်။ ခရစ် 30 ငါသည်ဘုရားသခင်၏ အလိုတော်အတိုင်း ဝမ်း တော်၏နာမကို မကြားဘူးသော အရပ်၌ ဧဝံဂေ မြောက်သော စိတ်နှင့်သင်တို့ရှိရာသို့ ရောက်၍ လိတရားကိုဟောခြင်းငှါ စေတနာစိတ်နှင့် ငါကြိုး ဆင်တို့နှင့်အတူသက်သာခြင်းကို ခံစားလိုသောငှါ။ စားအားထုတ်လေ့ရှိ၏။ ထိုသို့နှင့်အညီ ကျမ်းစာ 31 ယုဒပြည်၌ ငြင်းဆန်သောသူတို့လက်မှ ငါလွတ် လာသည်ကား၊ ထိုသူ၏ အကြောင်းကို အဘယ် မည်အကြောင်း၊ ယေရုရှလင်မြို့အား ငါလုပ်ကျွေး သူမျှမပြဘူးသော်လည်း၊ သူတို့ သည် မြင်ကြ ခြင်း အမှုကို သန့်ရှင်းသူတို့သည် နှစ်သက်မည် အကြောင်း၊ ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့သည် ငါနှင့်အ တူ ကြိုးစားအား ထုတ်၍ ငါ့အဘို့အလိုငှါ ဘုရား ထိုကြောင့် သင်တို့ရှိရာသို့ ငါလာရသော အခွင့် မရှိ။ အဆီးအတားများလှပြီ။ ယခုမူကား၊ ဤအ ရပ်တို့၌အခွင့်မရသည်ဖြစ်၍၊ သင်တို့ရှိရာ သို့သွား ရုဏာကို အကြောင်းပြု၍သင်တို့ကို ငါတိုက်တွန် ခြင်းငှါ တာရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး အလိုရှိသော 32 နိူးဆော်ပါ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်း၏အရှင်၊ ဘုရားသ ကြောင့်၊ စပါနိပြည်သို့ငါသွားသောအခါ၊ လမ်း ခင်သည် သင်တို့ရှိသမျှနှင့်အတူ တည်နေတော် ခရီး၌ သင်တို့ကို တွေမြင်၍ သင်တို့နှင့်အတူ မှုပါစေသော။ အာမင်။

16 ကင် ခြေမြို့ အသင်း တော်၌ သင်း ထောက်မြိ ထောက်မိန်းမဖြစ်သော ငါတို့ နှမဖိ 2 ဗေကို သင်တို့ထံသို့ ငါသွင်းပေး၏။ သန့်ရှင်းသူ တို့သည် ပြုသင့်သည်အတိုင်း၊ သခင်ဘုရားကို ထောက်၍ ထိုသူကိုလက်ခံကြလော့။ သူသည် အကူအမလိုသမျှသော အမှုတို့၌ သူ့ကိုကူမကြ လော့။ အကြောင်းမူကား၊ သူသည်များစွာသော သူတို့ကို၎င်း၊ ငါ့ကို၎င်း၊ မစသောသူဖြစ်၏။ ငါနှင့် အတူယေရှုခရစ်၏ အမှုတော်ကို ဆောင်ရွက် သောသူ၊ ပြစ်ကိလနှင့်အာကုလကို နှုတ်ဆက်ကြ

 ^{4} လော့။ ထိုသူတို့သည် ငါ့အသက်အဘို့မိမိတို့လည် ^{15} ပင်းကို ချထားသော သူဖြစ်ကြ၏။ သူတို့ကျေးဇူး ရှိသည်ဟု ငါ တယောက်တည်းသာ ဝန်ခံသည်မ ဟုတ်။ တပါးအမျိူးသားအသင်းတော်အပေါင်းတို့ ^{5} သည် ဝန်ခံကြ၏။ သူတို့အိမ်၌ ရှိသောအသင်း တော်ကိုလည်း နူတ်ဆက်ကြလော့။ အာရှိပြည် တွင် ခရစ်အဘို့ အဦးသီးသော အသီးဖြစ်သော ^{6} ငါ့ချစ်သားဧပဲနက်ကို နူတ်ဆက်ကြလော့။ ငါတို့ ^{17} အမှုကိုကြိုးစား၍ ဆောင်ရွက်သော မာရိကိုနူတ် ⁷ဆက်ကြလော့။ ငါနှင့်အတူအကျဉ်းခံရသောသူ၊ ငါအမျိုးသားချင်းအန္ဒြောနိတ်နှင့် ယုနိကို နှုတ် ဆက်ကြလော့။ ထိုသူတို့သည် တမန်တော်များ တွင် အသရေထင်ရှားသောသူ ဖြစ်ကြ၏။ ငါ့အ ရင်တပည့်တော်အဖြစ်သို့ ရောက်သော သူလည်း ဖြစ်ကြ၏။ သခင်ဘုရား၌ ငါ့ချစ်သားအမ္ပလိကို ⁹ နူတ်ဆက်ကြလော့။ ငါတို့နှင့်အတူ ခရစ်တော် ၏အမှုကို ဆောင်ရွက်သော ဥရဗန်နှင့် ငါ့ချစ် ¹⁰သားသတာခုကို နှုတ်ဆက်ကြ လော့။ တပည့် တော်စစ်ဖြစ်သော အပေလေနှင့် အာရိတ္ဘောဗု လှ၏ အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နှုတ်ဆက် ကြလော့။ ¹¹ငါ၏အဆွေအမျိုးဟေရောဒျုန်နှင့် တပည့်တော် ဖြစ်သောနာကိသု၏အိမ်သူအိမ်သားတို့ကို နူတ် ^{20} ^{12} ဆက် ကြုလော့။ သခင်ဘုရား၏အမှုတော်ကို ကြိုးစားသော မိန်းမ၊ တရုဖဲနနှင့် တရုဖေါသကို ၎င်း၊ သခင်ဘုရား၏ အမှုတော်ကို အလွန်ကြိုး စား၍ ချစ်အပ်သော မိန်းမ ပေရသိကို၎င်း နူတ် ¹³ဆက်ကြလော့။ မြတ်သောတပည့်တော်ရှဖုနှင့် သူ၏အမိတည်းဟူသော တပည့်တော်ရှဖုနှင့်သူ ၏အမိတည်းဟူသော ငါ၏ အမိကို နူတ်ဆက် ^{14} ကြလော့။ အသုံကြိတ်၊ ဖလေကုန်၊ ဟေရမ၊ ပတ် ရောဘ၊ ဟေရမေမှစ၍ သူတို့နှင့်အတူနေသော ညီအစ်ကိုတို့ကို နူတ်ဆက်ကြလော့။

¹⁵ ဖိလောလုပ်၊ ယုလိ၊ နေရု၊ နေရုနှမနှင့် ဩလုမ္ပ မှ စ၍ သူတို့နှင့် အတူနေသော သန့်ရှင်းသူအ ¹⁶ ပေါင်း တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြလော့။ အချင်းချင်းတ ယောက်ကို တယောက်သန့်ရှင်းသော နမ်းခြင်း နှင့် နှုတ်ဆက်ကြလော့။ ခရစ်တော်၏ အသင်း တော်အပေါင်းတို့သည် သင်တို့နှင့် နှုတ်ဆက်ကြ

ညီအစ်ကိုတို့၊ သင်တို့ခံရပြီးသော ဆုံးမဩဝါဒ နှင့်ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သောသင်းခွဲခြင်း၊ မှားယွင်း ခြင်း အကြောင်းကို ပြုတတ်သော သူတို့ကို မှတ် ၍ရှောင်ကြလော့ဟု ငါသတိပေး၏။ အကြောင်း မူကား ထိုသို့သောသူတို့သည် ငါတို့သခင်ခရစ် တော်၏ အမှုကိုမဆောင်ရွက်ဘဲလျက်၊ မိမိတို့ ဝမ်း၏အမှုကိုသာ ဆောင်ရွက်၍၊ လောကဝတ် စကားနှင့်ချော့မော့သော စကားအားဖြင့် စိတ် ကောင်း သောသူတို့ကို လှည့်ဖြားတတ်ကြ၏။ သင်တို့ ယုံကြည်နားထောင်ခြင်း အကြောင်းအ ရာသည် လူအပေါင်းတို့တွင် ကျော်စောသည်ဖြစ် ၍၊ ငါဝမ်းမြှောက်ခြင်းရှိ၏။ သို့သော်လည်း၊ သင် တို့သည် ကောင်းသောအမှု၌ကား၊ ပညာရှိစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ဆိုးသော အမှု၌ကား၊ အပြစ်ကင်းစေ ခြင်းငှါ၎င်း၊ ငါအလိုရှိ၏။ ငြိမ်သက်ခြင်း၏ အရှင် ဘုရားသခင်သည် မကြာမမြင့်မှီ စာတန်ကို သင် တို့ခြေအောက်၌ နှိပ်စက် တော်မှုမည်။ ငါတို့သ ခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည်သင်တို့၌ ရှိပါစေသော။ ငါနှင့်အတူ အမှုတော်ကို ဆောင် ရွက်သော တိမောသမှစ၍ ငါ၏အဆွေအမျိုးလှ ကိ၊ ယာသုန်သော သိပတရုတို့သည် သင်တို့ကို နှုတ်ဆက်ကြ၏။ ဤစာကိုရေးသော ကျွန်ုပ်တေ ရတိသည် သခင် ဘုရားကို ထောက်၍ သင်တို့ ကို နှုတ်ဆက်ပါ၏။ ငါ့ကို၎င်း၊ သင်းဝင်သူအ ပေါင်းတို့ကို၎င်း၊ လက်ခံ၍ဧည့်သည် ဝတ်ပြုတတ်

သော ဂါယု၊ မြို့စာရေး ဧရတ္ကု၊ သင်တို့ညီကွာတု ²⁴တို့သည် သင်တို့ကို နူတ်ဆက်ကြ၏။ ငါတို့သ ခင်ယေရှုခရစ်၏ ကျေးဇူးတော်သည် သင်တို့အ ²⁵ ပေါင်း၌ ရှိစေသတည်း။ အာမင်။ ရှေးကပ်ကာ ²⁶သည်ဖြစ်၍၊ လူမျိုးအပေါင်းတို့သည် ယုံကြည် နားထောင်ကြမည်အကြောင်း ပရောဖက်တို့၏ ကျမ်းစာများလာသည် နှင့်အညီ၊ ထာဝရဘုရားသ ခင်၏ ပညတ်တော်အတိုင်း ထိုသူတို့အားဘော်

ပြရသော နက်နဲရာကို ဖွင့်ထားခြင်း ကျေးဇူး တော်နှင့်လျော်စွာ၊ ငါဟောသောဧဝံဂေလိတရား တည်းဟူသော ယေရှုခရစ်၏ အကြောင်းကို ဟောပြောခြင်းအားဖြင့်၊ သင်တို့ကို မြဲမြဲခိုင်ခံ့စေ လပတ်လုံး ဝှက်ထားပြီးလျှင် ယခုမှာ ထင်ရှား ²⁷ခြင်းငှါ တတ်နိုင်တော်မူသောအရှင်၊ တဆူတည်း သာလျှင် ပညာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရား သခင်သည်၊ ယေရှုခရစ်အားဖြင့် ကမ္ဘာအဆက် ဆက် ဘုန်းကြီးတော်မူစေသတည်း။ အာမင်။